

KORONAVIRUS I

KRIST

JOHN PIPER

OSTALE KNJIGE JOHNA PIPERA:

The Dangerous Duty of Delight

Desiring God

Don't Waste Your Life

Fifty Reasons Why Jesus Came to Die

God Is the Gospel

A Hunger for God

Let the Nations Be Glad!

The Pleasures of God

Seeing and Savoring Jesus Christ

Spectacular Sins

A Sweet and Bitter Providence

What Jesus Demands from the World

When I Don't Desire God

Why I Love the Apostle Paul

KORONAVIRUS
I KRIST

JOHN PIPER

Osijek

2020

The logo for IZVORI features a stylized, black silhouette of a classical architectural element, possibly a pediment or a decorative arch, positioned above the word "IZVORI" in a bold, serif typeface.

IZVORI

Coronavirus and Christ

by John Piper

Copyright © 2020 by Desiring God Foundation

Izdavač originala:

Crossway

1300 Crescent Street

Wheaton, Illinois 60187, SAD

Copyright za hrvatsko izdanje: The Gospel Coalition Southeast Europe

Sva prava pridržana. Nijedan se dio ove knjige ne smije umnožavati, reproducirati ni prenositi u bilo kakvu obliku (elektronički, mehanički itd.) bez prethodnoga pisanog dopuštenja hrvatskoga nakladnika.

Navodi biblijskih tekstova, ako nije drugačije navedeno, preuzeti su iz Varaždinske Biblije u izdanju Hrvatskog biblijskog nakladnika, izdanje 2015.

Isticanje dijelova biblijskih citata dodao je autor.

Nakladnik : Izvori – Kršćanski nakladnički zavod, Cvjetkova 32, 31000 Osijek
Sunakladnik : Euroliber d.o.o., Petrova 10, 21000 Split

EPUB ISBN: 978-953-177-097-2

PDF ISBN: 978-953-177-098-9

Izvori ISBN: 978-953-177-096-5

Euroliber ISBN: 978-953-6423-60-6

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001062105.

Urednik: Matej Sakač

Prijevod: Anton Žagar

Lektura: Gordana Pavlović

Korektura: Miroslav Balint-Feudvarski

Dizajn naslovnice: Renato Stupar

Prijelom teksta: Matej Delač

Tisak: INVITO – 2000 komada

Tiskano: 2020.

SADRŽAJ

PRIGODA: KORONAVIRUS	7
BOG KOJI IMA VLAST NAD KORONAVIRUSOM	
1. DOĐITE K STIJENI	11
2. ČVRSTI TEMELJ	19
3. STIJENA JE PRAVEDNA	25
4. SUVEREN IZNAD SVEGA	33
5. SLATKOĆA NJEGOVE VLADAVINE	39
ŠTO BOG ČINI KROZ KORONAVIRUS?	
UVODNE MISLI: GLEDANJE I UKAZIVANJE	47
6. SLIKA MORALNE STRAHOTE	53
7. SLANJE POSEBNIH BOŽJIH SUDOVA	59
8. BUĐENJE ZA KRISTOV DRUGI DOLAZAK	63
9. VRAĆA NAM PERSPEKTIVU NA KRISTOVU BESKONAČNU VRIJEDNOST	67
10. ČINITI DOBRA DJELA U OPASNOSTI	77
11. POPUŠTANJE KORIJENA KAKO BISMO DOSEGLI NARODE	85
ZAKLJUČNA MOLITVA	89
INDEKS BIBLIJSKIH CITATA	91

PRIGODA: KORONAVIRUS

Ovu knjižicu pišem posljednjih dana ožujka 2020., u tijeku globalne pandemije koronavirusa ili, stručno rečeno, „bolesti uzrokovane koronavirusom 2019“ – COVID-19 (skraćenica od engleskog „Coronavirus Disease 2019“). Ovaj virus zahvaća pluća i u najgorem slučaju ubija gušenjem.

Prva smrt uzrokovana ovim virusom prijavljena je u Kini 11. siječnja 2020. Danas, dok ovo pišem, širom svijeta nalazimo stotine tisuća zaraženih i desetke tisuća umrlih. Za ovu bolest za sada još ne postoji lijek.

Kada budete ovo čitali, znat ćete mnogo bolje od mene sada kako se cijela ova situacija razvija. Zato ne trebam detaljno navoditi koje sve mjere se poduzimaju kako bi se usporilo širenje virusa ili kakav će to ostaviti trag na ekonomiji. Društvena okupljanja, putovanja, konferencije, bogotštvlja, kazališta, restorani, sportske priredbe i poduzeća sada su u praznom hodu.

Ova situacija nije bez presedana, kako na globalnoj razini tako i u Americi. Tijekom globalne epidemije gripe 1918. godine, prema procjenama američkog Centra za kontrolu bolesti (Centers for Disease Control), u svijetu je umrlo oko pedeset milijuna ljudi.¹ Od toga, u SAD-u je umrlo više od petsto tisuća. Ljudi bi ujutro osjetili simptome i do navečer bi umrli. Tijela preminulih skupljali su pred kućama i kolicima ih odvozili u grobove koje bi iskopali buldožerima. Jednog čovjeka su upucali jer nije nosio masku. Škole su bile zatvorene. Crkveni službenici su govorili o Armagedonu.

Naravno, presedani ništa ne dokazuju. Povijest nam služi kao upozorenje, a ne kao nagovještaj sudbine. Međutim, ovo je vrijeme kada se osjeća koliko je krhka građa ovoga svijeta. Naizgled čvrsti temelji sada se tresu. Trebamo si postaviti pitanje: Imamo li Stijenu pod našim nogama? Stijenu koja se nikada neće potresti?

¹ "1918 Pandemic (H1N1 Virus)", ažurirano 20. ožujka 2019., Centers for Disease Control and Prevention, <https://www.cdc.gov/flu/pandemic-resources/1918-pandemic-h1n1.html>.

1. dio

**BOG KOJI IMA VLAST
NAD KORONAVIRUSOM**

1. POGLAVLJE

DOĐITE K STIJENI

Potaknut sam pisati zato jer pouzdavanje u izgledе predstavlja krhak temelj nade. Izgledi poput 3 % umjesto 10 %, mladi umjesto starijih, narušeno zdravlje umjesto stanja bez poznatih bolesti, život na selu umjesto života u gradu, samoizolacija umjesto sastajanja s prijateljima. Oslanjanje na izgledе pruža nam malo nade. U tome ne nalazimo čvrsto uporište.

Postoji bolji put. Postoji bolji temelj: Stijena sigurnosti umjesto pijeska vjerojatnosti.

KADA JE STIGAO RAK

Sjećam se kada su mi 21. prosinca 2005. rekli da imam rak prostate. Tijekom sljedećih nekoliko tjedana, govorilo se samo o izgledima. Izgledi što će se dogoditi ako sačekamo. Izgledi da će lijekovi pomoći. Izgledi učinkovitosti homeopatskih terapija. Izgledi učinkovitosti radikalne operacije. Moja žena Noël i ja ozbiljno smo shvatili te brojeve. Među-

tim, navečer bismo se nasmiješili jedno drugom i pomislili: „Naša nada nije u vjerojatnostima. Naša nada je u Bogu.“

Pritom *nismo* mislili: „Sto posto je sigurno da će me Bog iscijeliti, dok mi liječnici mogu reći samo koji su mi izgledi.“ Stijena o kojoj govorim bolja je od toga. Da, bolja od iscjeljenja.

I prije nego što me nazvao liječnik da mi kaže da imam rak, Bog me već na nevjerojatan način podsjetio da ispod svojih nogu imam Stijenu. Nakon mog uobičajenog godišnjeg pregleda, urolog me pogledao i rekao mi: „Želim napraviti biopsiju.“

„Stvarno?“ pomislio sam. „Kada?“

„Upravo sada, ako imate vremena.“

„Naći ćemo vremena.“

Dok je liječnik krenuo po pribor a ja se presvlačio u ponižavajući plavi ogrtač, imao sam vremena razmišljati o tome što mi se događa. „Znači, on misli da imam rak.“ Dok se moja budućnost u ovome svijetu mijenjala pred mojim očima, Bog me podsjetio na nešto što sam nedavno pročitao u Bibliji.

BOG JE PROGOVORIO

Prvo želim da bude jasno da ne čujem glasove. Barem nisam do sada. Moja sigurnost da Bog govori temelji se na činjenici da je Biblija njegova riječ. (O tome ću više govoriti u sljedećem poglavlju.) On je progovorio, jednom zauvijek, te

i dalje govori u svojoj Riječi. Kada ju ispravno razumijemo, Biblija je glas Božji.

Evo što mi je rekao u ordinaciji urologa dok sam čekao biopsiju koja će potvrditi da imam rak: „Johne Piperu, ovo nije gnjev. Bez obzira hoćeš li ostati na životu ili umrijeti, bit ćeš sa mnom.“ Tako sam ja to parafrazirao. Evo što je zapravo rekao:

„Jer Bog nas nije odredio za gnjev, nego za dobivanje spasenja po Gospodinu našem Isusu Kristu, koji je za nas umro da – bilo bdjeli bilo spavali – zajedno s njime oživimo.“ (1. Sol 5,9-10)

Bdijem ili spavam, što znači bio živ ili mrtav, živjet ću s Bogom. Kako je to moguće? Ja sam grješnik. Nisam proživio nijedan dan svoga života a da nisam prekršio Božja mjerila ljubavi i svetosti. Kako je to onda moguće? Kako Bog može reći: „Johne Piperu, bit ćeš sa mnom – živ ili mrtav“?

Bog nije čekao da postavim to pitanje, nego mi je odmah odgovorio: To je moguće zbog Isusa. Samo zbog Isusa. Zbog njegove smrti, neću pretrpjeti Božji gnjev. Ne zato što sam savršen. Moji grijesi, moja krivica i moja kazna pali su na moga Spasitelja, Isusa Krista. On je „za nas umro“. To kaže njegova Riječ. Zato sam slobodan od krivice. Slobodan od kazne. Siguran u Božjoj milosrdnoj naklonosti. „Živ ili mrtav“, kaže Bog, „bit ćeš sa mnom.“

To je nešto potpuno drukčije od oslanjanja na izgled, bilo da se radi o raku ili o koronavirusu. Ovo je čvrsta Stijena pod mojim nogama. Ovo nije nešto krhko. Ovo nije pijesak. Želim da i pod tvojim nogama bude ova Stijena. Zato i pišem ovo.

JE LI STIJENA ČVRSTA SAMO U POGLEDU VJEČNOSTI?

Ali to nije sve. Netko bi mogao pročitati ovo i reći: „Religiozni ljudi poput tebe mogu pronaći nadu samo u pogledu vječnosti. Ako nađu sigurnost u zagrobnom životu, onda su dobili što žele. Međutim, taj 'glas Božji' o kojem govore malo utječe na ono što se događa upravo sada. Pretpostavljam da je Bog sve pokrenuo pri stvaranju, te ostvaruje sretne vječne završetke. No, što se događa između sada i vječnosti? Gdje je on sada – upravo sada, tijekom pandemije koronavirusa?“

Istina je, stavljam stvarno velik naglasak na radost u Božjoj prisutnosti nebrojene milijarde godina nakon smrti. Za razliku od, recimo, vječne patnje. To mi izgleda razumno. Međutim, Stijena pod mojim nogama (ona koju želim podijeliti s drugima) zaista je i *sada* pod mojim nogama. Sada!

Pandemija koronavirusa događa se ovdje gdje živim. Ovdje gdje svi živimo. Štoviše, da nema koronavirusa, bio bi to rak koji samo što se nije vratio. Ili, ničim izazvana plućna embolija iz 2014. godine, koja samo čeka da se

otrgne i dospije u moj mozak i pretvori me u bezumnoga čovjeka koji više nikada neće napisati ni jednu rečenicu. Ili, jedna od stotina drugih nepredvidivih nevolja koje svakoga trenutka mogu pogoditi i mene i tebe.

Stijena o kojoj govorim sada je pod mojim nogama. *Mogao* bih reći da je Stijena sada pod mojim nogama samo zato jer je nada u zagrobni život *sadašnja* nada. *Cilj* nade je budućnost. *Iskustvo* nade je sadašnjost. A to sadašnje iskustvo je snažno.

Nada je snaga. Sadašnja snaga. Nada sprječava ljude da si ne oduzmu život – sada. Pomaže ljudima da ustanu iz kreveta i odu na posao – sada. Ona daje smisao svakodnevnom životu, čak i ovome izoliranom, karantenskom, „#ostanidoma“ životu – sada. Ona nas oslobađa od sebičnog straha i pohlepe – sada. Ona nas potiče na ljubav, po-
duzimanje rizika i požrtvovnost – sada.

Zato pripazi prije nego što omalovažiš vječni život. Može se dogoditi da, kada tvoja vječnost postane lijepa i sigurna, onda i sadašnjost postane slatka i plodonosna.

NJEGOVI PRSTI U VIRUSIMA

To je ono što bih *mogao* reći u obranu slatke riječi koju mi je Bog uputio dok sam bio u urološkoj ordinaciji: „Živ ili mrtav, bit ćeš sa mnom.“ Ovakva nada (kroz Isusovu smrt i njegovo uskrsnuće) potiče me da izlijem svoj život za dobrobit drugih – sada. I to posebno za njihovu vječnu

dobrobit. Ona me potiče da strastveno pazim da ne protratim život. Ona me čuva od drhtanja. Ona me ispunjava revnošću da navijestim koliko je velik Isus Krist. Ona me potiče da se trošim i istrošim (2. Kor 12,15) da bih što je moguće veći broj ljudi poveo sa sobom u vječnu radost.

Međutim, iako bih to *mogao* reći kada netko prigovori da je Piperov Bog specijaliziran za vječnost i da ne vodi računa o sadašnjosti, to nije sve što treba reći.

Zapravo, ono što ću sada reći vjerojatno će nekoga potaknuti da prigovori: „Čekaj malo! U tom slučaju, Bog se previše uključuje ovdje i sada. Sada si od Boga koji samo popravlja budućnost došao do Boga koji ima svoje prste u virusima.“

NISAM DOBRO, NEGO SE OSJEĆAM DOBRO

Recimo to ovako. Prije nego što mi je dijagnosticiran rak, ljudi su me često pitali: „Kako tvoje zdravlje?“ A ja bih im odgovorio: „Dobro.“ Sada više ne odgovaram tako. Sada kažem: „Osjećam se dobro.“ Postoji razlika. Dan prije godišnjeg pregleda prostate, *osjećao* sam se dobro. Sljedeći dan su mi rekli da imam rak. Drugim riječima, *nisam* bio dobro. To znači da, i dok pišem ove riječi, ne znam jesam li dobro. Osjećam se dobro. Mnogo bolje nego što zaslužujem. Prema onome što znam, možda imam rak. Ili, krvni ugrušak. Ili možda koronavirus.

Što to znači? To znači sljedeće: krajnji razlog zašto ne bismo smjeli govoriti da smo dobro jest taj što samo Bog zna i odlučuje jesmo li dobro – sada. Reći da smo *dobro*, unatoč tome što ne znamo jesmo li *stvarno* dobro i što nemamo *kontrolu* nad time jesmo li dobro, isto je kao da kažemo: „Sutra ću otići u Chicago i ondje poslovati“, a ne znamo hoćemo li sutra uopće biti živi, a kamoli hoćemo li biti sposobni za poslovanje u Chicagu.

Evo što Biblija govori o ovakvim izjavama:

„De sada, vi što govorite: 'Danas ili sutra poći ćemo u taj i taj grad, i provesti ondje jednu godinu, i trgovati, i zaraditi.' Vi koji ne znate što će biti sutra! Jer što je vaš život? Ta dašak je što se nakratko pojavljuje, a zatim nestaje. Umjesto da govorite: 'Ako Gospodin htjedne, i živjet ćemo i učiniti ovo ili ono.'“ (Jak 4,13-15)

Tako je Bog koji se bavi samo vječnošću upravo ispario. To je učinak sjajnoga svjetla biblijske istine na prolazne izmaglice naših mišljenja.

AKO ON TAKO ODLUČI, UČINITI ĆEMO OVO ILI ONO

Stijena na kojoj stojim (i na kojoj želim da i ti stojiš) Stijena je Božjega djelovanja u svijetu *sada*, i *zauvijek*. „Ako Gospodin htjedne“, kaže Biblija, „živjet ćemo.“ To je najveća moguća uključenost u sadašnjost. Ne samo: „Bez obzira na to

bio živ ili mrtav, bit ćeš s Bogom“, nego i: „Bog će odlučiti hoćeš li ostati na životu ili umrijeti – sada.“

Štoviše, Bog ne odlučuje samo o životu i smrti. Uključen je i više od toga. „Ako Gospodin htjedne... *učinit [čemo] ovo ili ono.*“ Ništa nije izuzeto od „ovoga ili onoga“. On je potpuno uključen. Potpuno. *Ovo* zdravlje ili *ona* bolest. *Ovaj* ekonomski kolaps ili *onaj* oporavak. *Ovaj* dah – ili izdah.

To znači da je Bog, dok sam u ordinaciji čekao pribor za biopsiju, mogao reći (što je i učinio kasnije): „Ne boj se. Bez obzira hoćeš li živjeti ili umrijeti, bit ćeš sa mnom. A u međuvremenu, dok živiš, ništa ti se neće dogoditi – ništa! – što ja ne odredim! Ako tako odlučim, živjet ćeš. Ako odlučim drukčije, umrijet ćeš. A dok ne umreš kada tako odlučim, odlučujem hoćeš li učiniti ovo ili ono. A sada, na posao!“

To je moja Stijena – za danas, za sutra i za vječnost.

DOĐITE K STIJENI

Ova knjiga je moj poziv da mi se pridružiš na čvrstoj Stijeni: Isusu Kristu. Nadam se da će postati jasno što to točno znači. Moj cilj je pokazati zašto je Bog u Kristu Stijena u ovom trenutku u povijesti – u pandemiji koronavirusa – i kako izgleda stajati u njegovoj velikoj ljubavi.

2. POGLAVLJE

ČVRSTI TEMELJ

Nije važno što ja mislim o koronavirusu. Zapravo, nebitno je što mislim o bilo čemu. No, zauvijek je važno što Bog misli. On ne prešućuje svoje mišljenje. Jedva da postoji stranica u Bibliji koja je nevažna u pogledu ove krize.

ČVRSTA I SLATKA

Moj glas je kao trava. Božji glas je kao granit. „Usahnu trava i cvijet njezin otpade, ali riječ Gospodnja ostaje do vijeka“ (1. Pt 1,24-25). Isus je rekao da se Božja riječ u Pismu „ne može dokinuti“ (Iv 10,35). Sve što Bog kaže je „istinito i pravedno“ (Ps 19,9). Zato je njegova Riječ čvrst temelj za život. „Svjedočanstva tvoja... si uspostavio do vijeka“ (Ps 119,152). Slušati Boga i vjerovati mu, nalik je na gradnju kuće na stijeni umjesto na pijesku (Mt 7,24).

Njegova Riječ je savjet koji želiš uzeti u obzir. „[Njegov je] savjet čudesan, a umnost velika“ (Iz 28,29). „Njegova je razboritost neizmijerna“ (Ps 147,5). Kada on govori o koronavirusu, njegova je riječ čvrsta, nepobitna, trajna. „Naum

Gospodnji ostaje dovijeka“ (Ps 33,11). „Put je njegov savršen“ (2. Sam 22,31).

Zato su njegove riječi slatke i dragocjene. „Poželjnije od zlata... slađe i od meda... iz saća“ (Ps 19,10). I doista, one su slatkoća vječnog života: „Gospodine, komu ćemo otići? Ti imaš riječi života vječnoga“ (Iv 6,68).

Zato i u najboljim i u najgorim vremenima, Božje riječi donose postojan mir i radost. Sigurno mora biti tako. Molim se da svi koji čitaju ovu knjigu dožive isto iskustvo koje je doživio prorok Jeremija: „Riječ tvoja bijaše mi radost i veselje srca mojega“ (Jr 15,16).

Obrati pažnju na sljedeće: slatkoća Božje riječi nije se izgubila u ovom povijesnom trenutku gorke providnosti – odnosno, neće se izgubiti ako naučimo tajnu kako možemo biti „žalosni, a uvijek radosni“ (2. Kor 6,10). Kasnije ćemo detaljnije vidjeti u čemu je ta tajna. No, evo je unaprijed u jednoj rečenici. Ovo je tajna kako možemo biti „žalosni, a uvijek radosni“: *znati da ista suverenost koja je mogla zaustaviti koronavirus ali nije, ista je suverenost koja održava dušu dok ovo traje*. Zapravo i više od održavanja – daje joj slatkoću. Slatkoću zajedno s nadom da su Božje namjere dobre, čak i u smrti, za one koji se pouzdaju u njega.

KAKO TO ZNAŠ?

Zato je još važnije pitanje: Kako znaš da je Biblija Božja riječ? Ukratko odgovaram da kroz nju sjaji božanska slava,

koja se savršeno uklapa u kalup u tvom srcu u obliku Boga – poput dva zupčanika, ruke i rukavice, ribe i vode, krila i zraka ili zadnjeg djelića slagalice.

Mogu zamisliti da na ovo netko odgovara: „To zvuči pomalo mistično i subjektivno. Zašto tako odgovaraš?“

Zato što sam prije pedeset godina, dok sam se borio s mišlju na čemu trebam sagraditi svoj život, shvatio da stručni, povijesni argumenti za Bibliju neće biti uvjerljivi većini ljudi na svijetu. Zašto? Zato što, unatoč tome što su do neke mjere točni i od pomoći, ne može ih pratiti osmogodišnje dijete, polupismeni seljak kojega smo upravo upoznali u džungli južnog Pacifika, kao ni obična, manje obrazovana osoba sa Zapada. Pa ipak, činilo mi se očitim da je Bog predvidio da i takvi ljudi čuju Božju riječ i povjeruju – bez skoka u mrak.

BIBLIJSKA VJERA NIJE SKOK U MRAK

Biblijsko poimanje vjere nije skok u mrak. Vjera je zajamčena i dobro utemeljena. *Vjerom* ju ne zovemo zato što nema temelja, nego ju zovemo *vjerom* zato što podrazumijeva povjerenje. Isus *vjernike* nije nazivao slijepcima. *Nevjernike* je nazivao slijepcima (Mt 15,14). „Gledajući ne vide“ (Mt 13,13). Spasonosna vjera u Božjoj riječi se temelji na „gledanju“, ali na pravom gledanju.

Gledanju čega? Biblija na to odgovara ovako: Sotona čini sve što je u njegovoj moći da „zaslijepi umove nevjerničke

da im *ne zasvijetli* svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja“ (2. Kor 4,4).

Drugim riječima, postoji neka vrsta duhovne svjetlosti koja sjaji kroz evanđelje – odnosno, biblijsku priču o spase-nju. Kakva je to svjetlost? To je svjetlost „slave Krista koji je slika Božja“. Ovo nije nešto čarobno. Niti je mistično u smislu da se pojavljuje nešto što zapravo ne postoji. Isus Krist je ona božansko-ljudska osoba, čija moralna, duhovna i nadnaravna slava – njegova ljepota, vrijednost i veličina – sjaji kroz Božju riječ. Time se potvrđuje istinitost Pisma.

KALUP U OBLIKU BOGA U TVOJOJ DUŠI

Zato tvrdim da postoji božanska slava koja sjaji kroz Pismo, koja se savršeno uklapa u kalup u tvom srcu u obliku Boga. Na taj način, on potvrđuje istinitost i vrijednost Biblije.

Da, vjerujem da postoji kalup u obliku Boga – neka vrsta posrednog poznavanja Boga – u svakoj ljudskoj duši. Biblija o tome govori na sljedeći način. Govoreći o cijelom čovječanstvu, kaže: „Jer što se o Bogu može znati, očito im je... Jer premda upознаše Boga, ne proslaviše ga kao Boga“ (Rim 1,19. 21).

Biblija naučava da to *znanje* u svakoj duši čini sve nas odgovornima da vidimo slavu Božju u prirodi. Na isti način, odgovorni smo vidjeti slavu Božju u Isusu kroz nje-

govu Riječ. „Nebesa kazuju slavu Božju“ (Ps 19,1). Naša je dužnost da to uočimo i iskažemo zahvalnost. Tako i Božji Sin očituje slavu Božju. A mi smo odgovorni vidjeti je i štovati. Apostol Ivan kaže: „I vidjesmo slavu njegovu, slavu kao jedinorođena od Oca“ (Iv 1,14).

Ovo je slava koja potvrđuje samu sebe, koja sjaji kroz Božju riječ i daje nam potvrđen, dobro utvrđen temelj vjerovanja da je kršćansko Sveto pismo došlo od Boga.

TEHNOLOGIJA NASUPROT OKUSA

Način na koji spoznajemo slavu Božju kroz Pismo sličan je načinu na koji spoznajemo da med je med. Znanost i tehnologija nam na temelju kemijskih eksperimenata mogu reći da staklenka sadrži med, baš kao što biblijski stručnjaci mogu uvjerljivo argumentirati da je Biblija povijesno pouzdana. Međutim, većina ljudi nisu ni znanstvenici ni stručnjaci. Znamo da je to med zato što smo ga okusili.

Na sličan način, postoji božanska slatkoća u slavi Božjoj u poruci Biblije. Ona dodiruje onaj naš dio koji je u nas stavio Bog. „Kako su nepcu mojemu slatke tvoje riječi, od meda su slađe ustima mojim“ (Ps 119,103). „Kušajte i vidite kako je dobar Gospod!“ (Ps 34,8). Ovo je pravo gledanje i kušanje. Ovo nije neutemeljena vjera. Ovdje vidimo i kušamo ono što stvarno postoji.

RECIMO „DA“ STIJENI NAŠE UTJEHE

Dakle, kada Isus kaže: „Pismo se ne može dokinuti“ (Iv 10,35), kad apostol Pavao kaže: „Svako je Pismo od Boga nadahnuto“ (2. Tim 3,16) i kad apostol Petar kaže za Pismo da „ga nošeni Duhom Svetim izgovoriše sveti Božji ljudi“ (2. Pt 1,21), naše srce kaže „da“. Okusili smo i vidjeli. Znamo. I to znanje je dobro utemeljeno. Ne skačemo u mrak.

Cijela naša duša odzvanja biblijskim povikom: „Srž je riječi tvoje istina“ (Ps 119,160). „Dovijeka, Gospode, riječ tvoja stoji na nebesima“ (Ps 119,89). „Svaka je riječ Božja prokušana“ (Izr 30,5).

Kad se to dogodi, cjelokupna Božja istina preplavljuje nas, čak i dok smo suočeni s koronavirusom. Uz nju dolazi neusporediva utjeha: „U mnoštvu tjeskoba mojih u mojoj nutrini tvoje mi utjehe dušu vesele“ (Ps 94,19). „Bližu je Gospod onima koji su slomljena srca, i spasava one koji su duha skrušena. Mnoge nevolje ima pravednik, ali ga od sviju izbavlja Gospod“ (Ps 34,18-19).

Nitko od ljudi ne može utješiti naše duše u vrijeme ove pandemije, kao što to može Bog. Njegova utjeha je nepokolebljiva. To je utjeha kakvu pruža velika i snažna Stijena usred olujnog mora. I ona dolazi iz njegove riječi – Biblije.

3. POGLAVLJE

STIJENA JE PRAVEDNA

Ako želimo da Bog bude naša Stijena, onda on mora biti pravedan. Nepravedna Stijena je privid. Globalna pandemija potresa upravo naše uvjerenje da je Bog pravedan, svet i dobar. Ako Bog nije pravedan usred svega ovoga, onda nemamo Stijenu.

Zato se trebamo zapitati: Što je to Božja svetost, pravednost i dobrotu? Jer ako to ne znamo, kako možemo znati da ih nije srušila pojava koronavirusa? Ili, kako ćemo umjesto toga znati jesu li one vječni temelji Stijene koja nas spašava?

Vidjet ćemo da Biblija Božju svetost, pravednost i dobrotu ne prikazuje kao identične, nego kao međusobno isprepletene osobine. Krenut ćemo od Božje svetosti. Što je ona?

TRANSCENDENTNA, BESKONAČNA VRIJEDNOST

Korijensko značenje starozavjetne riječi za svetost sugerira ideju odvojenosti – biti drukčiji i odvojen od običnog. Kada se primjenjuje na Boga, ova odvojenost pretpostavlja da je on razred za sebe. On je poput jedinstvenog dijamanta,

predmet ogromne vrijednosti. Za ovu vrstu božanske odvojenosti možemo upotrijebiti riječ *transcendentnost*. On je tako jedinstveno odvojen da nadilazi svu ostalu stvarnost. On je iznad nje i vrijedniji je od svega u njoj.

Kad je Mojsije udario po stijeni umjesto da joj progovori onako kako je Bog rekao, Bog ga je ukorio: „...niste meni vjerovali te me *svetim očitovali* u očima sinova Izraelovih“ (Br 20,12). Drugim riječima, Mojsije se prema Bogu nije ponio kao prema nekome tko je izuzetan i krajnje vjerodostojan, nego kao prema jednome od ljudskih autoriteta koje može ignorirati.

Isto tako, u Izaiji 8,12-13, Bog je rekao Izaiji: „Ne bojte se čega se [ovaj narod] boji i ne strahujte. Gospoda Nad Vojskama – *njega posvećujte*, i on neka bude vaš strah.“ Drugim riječima, nemoj strpati Boga među svoje obične strahove. Ponašaj se prema njemu kao prema nekome tko je potpuno odvojen i jedinstven – transcendentan – sa strahom i trepetom.

Dakle, Božja svetost je njegova beskonačna transcendentnost i vrijednost koja ga izdiže iznad svega. On je kategorija za sebe. To znači da ne ovisi ni o kome za svoje postojanje. On postoji sam od sebe. Zato mu ništa ne treba i ni o čemu ne ovisi. On je cjelovit. Savršen. Dakle, njegova je vrijednost najveća zato što je on izvor svekolike stvarnosti i svake vrijednosti.

IZNAD SVEGA, ALI NIJE USAMLJEN

Božja beskonačna uzvišenost iznad svake druge stvarnosti ne znači da je on usamljeni um bez ljubavi. Povijesni nauk o Trojstvu je skroz na skroz biblijski. Bog postoji kao tri božanske osobe. No, te tri osobe su jedno – jedna božanska narav. Postoji jedan Bog, a ne tri Boga. Međutim, taj jedan Bog postoji u tajanstvenom i pravom jedinstvu Oca, Sina i Duha Svetoga, pri čemu je svaki od njih vječan i bez početka. Svaki od njih je potpuno Bog.

Dakle, svetost kao Božja transcendentna vrijednost i veličina ne znači da je on usamljen i bez ljubavi u svojoj beskonačnoj uzvišenosti. Bog Otac poznaje i ljubi Sina savršeno i beskonačno (Mk 1,11; 9,7; Kol 1,13). Bog Sin poznaje i ljubi Oca savršeno, potpuno i beskonačno (Iv 14,31). Duh Sveti je savršen, potpun i beskonačan izraz Očevog i Sinovog uzajamnog znanja i ljubavi.

Zašto je ovo važno? Zato što je savršeno trojstveno zajedništvo ključno za Božju puninu, njegovo savršenstvo i njegovu potpunost. Ključno je za njegovu transcendentnu vrijednost, ljepotu i veličinu, tj. ključno je za njegovu svetost.

SVETOST JE ISPREPLETENA S PRAVEDNOŠĆU

U ovom opisu Božje svetosti nedostaje jedna dimenzija. Biblija ne govori o Božjoj svetosti samo u smislu transcendentnosti, nego i u smislu moralnosti. Biti svet ne

znači samo biti odvojen i transcendentan, nego znači i biti pravedan.

Ovo otvara pitanje koje će se uvelike odraziti na način na koji ćemo sagledati odnos između koronavirusa i Boga: S obzirom na to da pravednost podrazumijeva da se čini ono što je dobro, a činiti ono što je dobro podrazumijeva usklađenost s nekim standardom pravednosti, s kakvim je onda standardom usklađena Božja pravednost?

Prije stvaranja nisu postojali standardi izvan Boga. Nije postojalo ništa izvan njega s čime se on treba uskladiti. Prije stvaranja, Bog je bio jedina stvarnost. Prema tome, ako postoji samo Bog, kako ćemo definirati što je ispravno da Bog čini? Drugim riječima, kako Božja svetost može obuhvaćati ne samo njegovu transcendentnost, nego i njegovu pravednost.

Odgovor glasi da je sam Bog standard Božje pravednosti. Ovo je temeljno biblijsko načelo: „[On] ne može sama sebe zanijekati“ (2. Tim, 2,13). On ne može djelovati tako da zaniječe svoju beskonačnu vrijednost, ljepotu i veličanstvo. To je standard onoga što je Bogu ispravno.

To znači da moralna dimenzija Božje svetosti – njegova pravednost – jest njegova dosljedna odluka da djeluje u skladu sa svojom vrijednosti, ljepotom i svojim veličanstvom. Svaki osjećaj, svaka misao i svako djelo Božje, uvijek će biti dosljedni njegovoj beskonačnoj vrijednosti i ljepoti njegove transcendentne punine. Kada bi Bog zanijekao

ovu vrijednost, ljepotu ili veličanstvo, to ne bi bilo ispravno. Prekršio bi vrhovni standard. Postao bi nepravedan.

SVETOST JE ISPREPLETENA S DOBROTOM

Božja dobrota nije isto što i njegova svetost ili njegova pravednost. Međutim, isprepletена je zato što se njegova svetost prelijeva u dobrotu, a njegova pravednost upravlja načinom na koji je dodjeljuje. One nikada ne proturječe jedna drugoj.

Božja dobrota je njegova spremnost da bude darežljiv, da čini ono što blagoslivlja ljudska bića. Transcendentna punina i savršenstvo Božje – odnosno, njegova svetost – slična je fontani koja se prelijeva. Zato je on sklon darežljivosti. Bog nije u potrebi. Zato nikada ne iskorištava druge kako bi nadoknadio nešto što mu nedostaje. Umjesto toga, njegova narav ga potiče na davanje, a ne na uzimanje. „Niti ga ljudske poslužuju ruke, kao da bi što trebao on koji svima daje život i dah i sve“ (Dj 17,25).

Međutim, njegova dobrota nije odvojena od njegove pravednosti. Ona se ne dodjeljuje na način koji bi nijekao njegovu beskonačnu vrijednost, ljepotu i veličanstvo. To je razlog zašto Božja pravednost uključuje konačnu kaznu, jednako kao i dobrotu. Kada Bog kažnjava neobraćene u paklu, na njih ne izlijeva svoju dobrotu. No, on pri tom ne prestaje biti dobar. Njegova svetost i pravednost upravljaju dodjeljivanjem njegove dobrote.

Zato se njegova dobrota izlijeva posebno prema onima koji ga se boje i koji se njemu utječu. „O kako je velika dobrota tvoja, koju čuvaš za one koji se tebe *boje*, koju iskazuješ onima koji se tebi *utječu* pred sinovima ljudskim“ (Ps 31,19).

Ovo strahopoštovanje i vjera ne *zaslužuju* Božju dobrotu. Ograničeni grješnici, koji u potpunosti ovise o Bogu, ništa ne mogu zaslužiti od Boga. Božja dobrota prema grješnicima uvijek je besplatna i nezaslužena. Zašto je onda Bog sklon iskazati svoju obilnu dobrotu prema onima koji ga se boje i koji u njemu nalaze utočište? To je zato što takvo strahopoštovanje i vjera očituju Božju vrijednost, ljepotu i veličanstvo (Rim 4,20). Dakle, Božja pravednost čini ga sklonim potvrditi ova obilježja koja Bogu iskazuju čast.

A ŠTO JE ONDA S KORONAVIRUSOM?

U sljedećem poglavlju promotrit ćemo Božju sveznajuću suverenost kojom vlada nad svime. Međutim, ono što smo vidjeli ovdje spriječit će nas da ne donesemo ishitreni zaključak da Božji prsti u koronavirusu opovrgavaju njegovu svetost, pravednost ili dobrotu. Nećemo biti toliko naivni da izjednačimo ljudsku patnju s božanskom nepravednošću. Ili, da zaključimo da je Bog prestao biti svet ili dobar u svom upravljanju svojim svijetom.

Svi smo mi grješnici. Nema izuzetaka. Svi smo zamijenili Božju slavu, ljepotu i veličanstvo za stvari u kojima

više uživamo (Rim 1,23; 3,23). To je sramotno oduzimanje časti Bogu, bez obzira na to osjećamo li to ili ne. Zato zaslužujemo kaznu. Naše oduzimanje časti Bogu čini nas dostojnim primateljima svetoga gnjeva. Biblija kaže da smo po svojoj naravi „djeca gnjeva“ (Ef 2,3). To znači da bi Bog bio svet i pravedan i kada nam ne bi iskazivao svoju dobrotu.

Dakle, koronavirus ne ukazuje na nesvetost, nepravednost ili pomanjkanje dobrote kod Boga. Naša Stijena u ovim teškim danima nije nepravedna. Ona nije nesveta. „Nitko nije svet kao Gospod... nema stijene kao što je Bog naš“ (1. Sam 2,2). Naša Stijena nije prived.

4. POGLAVLJE

SUVEREN IZNAD SVEGA

U drugom poglavlju upotrijebio sam izraz „gorka providnost“. To je koronavirus. Opisati neko od Božjih djela kao gorko nije bogohulno. Noemi, Rutina svekrva koja je ostala bez svog muža, dva sina i jedne snahe uslijed gladi i progonstva, rekla je:

„Ja sam otišla puna, a Gospod me vratio praznu. Zašto me zovete Noemi kad Gospod posvjedoči protiv mene i kad me Svemogući unesreći?“ (Ruta 1,20-21)

Ona nije lagala, pretjerivala ili optuživala. Bila je to jednostavna i strašna činjenica. „Gorka providnost“ nije u suprotnosti s Božjim putevima. Ovaj izraz je opis.

U drugom poglavlju sam također rekao da se slatkoća Božje riječi usred ove gorke providnosti ne umanjuje – ako smo naučili tajnu kako možemo biti „žalosni, a uvijek radosni“ (2. Kor 6,10). Rekao sam da ćemo se vratiti ovoj tajni. Zatim sam sve sažeo jednom rečenicom: *Ista*

suverenost koja je mogla zaustaviti koronavirus ali nije, ista je suverenost koja održava dušu dok ovo traje. Znati ovo čini presudnu razliku. Dakle, je li to istina?

ŠTO BOG ŽELI, TO I UČINI

Moj cilj u ovom i u sljedećem poglavlju jest pokazati da je Bog svevladar i premudar. On je suveren nad koronavirusom. Želim pokazati da je ovo dobra vijest. Zapravo, to je tajna kako možemo iskusiti koliko je Bog sladak u njegovoj gorkoj providnosti.

Kad kažemo da je Bog svevladar, mislimo da je suveren. Njegova suverenost znači da on *može* učiniti te da stvarno i *čini* sve što odlučno želi učiniti. Kažem *odlučno* jer ponekad Bog želi učiniti stvari koje ne provodi. On može izraziti želje koje je sam odlučio ne provesti u djelo. U tom smislu te stvari nisu odlučne. On sâm ne dozvoljava da se takva volja ili želja uzdigne na razinu djelovanja.

Na primjer, pogledajmo Tužaljke 3,32-33:

„Jer ako i ucvili, ipak će se smilovati
po velikom milosrđu svojemu.

Ta on ne mori iz srca svojega
niti ucvili sinove čovjekove.“

On nas *ucviljuje*, ali ne *iz svoga srca*. Tumačim da to znači da, iako postoje vidovi njegova karaktera (njegova srca)

koji nisu skloni žalostiti nas, neki drugi vidovi njegova karaktera upućuju svetost i pravednost da nas ožaloste.

Bog nije podijeljena uma. U načinu na koji svi njegovi atributi surađuju postoji savršena ljepota i suglasje. Međutim, on nije ni lišen složenosti. Njegov karakter sličniji je simfoniji nego solo izvedbi.

Dakle, kada kažem da Božja suverenost znači da on može činiti i da stvarno *čini* ono što je *odlučno* poželio učiniti, mislim na to da ne postoji sila izvan njega koja može izobličiti ili osujetiti njegovu volju. Kada on *odluči* da će se nešto dogoditi, to se i dogodi. Drugim riječima, sve se događa zato što Bog želi da se to dogodi.

SUVERENOST KOJA PROŽIMA SVE

Izaija naučava da je to sama suština što to znači biti Bog:

„Ja sam Bog i drugoga nema;
 Bog, i nitko mi sličan nije;
 koji od početka objavljujem kraj,
 i od davnina ono što se još nije zbililo,
 govoreći: 'Moj će se naum ostvariti
 i izvršit ću sve što mi je volja'.“ (Iz 46,9-10)

Biti Bog znači uvijek ostvariti vlastiti naum. Bog ne samo da *objavljuje* kako će se dogoditi budući događaji, nego i *čini* da se dogode. Izgovara svoju riječ i zatim dodaje: „Ja bdijem nad svojom riječju da je *izvršim*“ (Jr 1,12).

Kao što je Job naučio iz teškog iskustva, to znači sljedeće: „Znam da ti možeš sve, i nijedan tvoj naum ne može se spriječiti“ (Job 42,2). Ili, kao što je Nabukodonozor naučio iz njegova milosrdnog poniženja:

„I sve žitelje zemlje drži se kao da ne postoje;
a on po svojoj volji postupa s vojskom nebeskom
i sa žiteljima zemaljskim.
I nitko ne može zadržati ruku njegovu
ili mu reći: 'Što radiš?'“ (Dn 4,35)

Ili kao što psalmist kaže:

„Što god se Gospodu sviđi, to on učini:
na nebu i na zemlji,
u morima i u svim dubinama.“ (Ps 135,6)

Ili kao što sažima apostol Pavao:

„[On] sve čini po odluci svoje volje.“ (Ef 1,11)

„Sve.“ Ne samo neke stvari. Štoviše, „po odluci *svoje volje*“, a ne prema odlukama ili silama izvan njega.

Drugim riječima, Božja suverenost je sveobuhvatna i sveprožimajuća. On ima apsolutnu kontrolu nad ovim svijetom. Upravlja vjetrovima (Lk 8,25), munjama (Job 36,32), snijegom (Ps 147,16), maglom (Izl 8,1-15), komarcima (Izl 8,16-19), muhama (Izl 8,20-32), skakavcima (Izl 10,1-20), prepelicama (Izl 16,6-8), crvima (Jon 4,7), ribama (Jon 2,10),

vrapcima (Mt 10,29), travom (Ps 147,8), biljkama (Jon 4,6), gladi (Ps 105,16), suncem (Jš 10,12-13), vratima zatvora (Dj 5,19), sljepoćom (Izl 4,11; Lk 18,42), gluhoćom (Izl 4,11; Mk 7,37), paralizom (Lk 5,24-25), vrućicom (Mt 8,15), svakom bolesti (Mt 4,23), planovima putovanja (Jak 4,13-15), srcima kraljeva (Izr 21,1; Dn 2,21), narodima (Ps 33,10), ubojicama (Dj 4,27-28) i duhovnom smrću (Ef 2,4-5). I sve to izvršava njegovu suverenu volju.

SADA NIJE VRIJEME ZA SENTIMENTALNO SHVAĆANJE BOGA

Dakle, Bog je poslao koronavirus. Sada nije vrijeme za sentimentalno shvaćanje Boga. Ovo su gorka vremena. A Bog ih je odredio. Bog njima upravlja. I on će ih završiti. Nijedan njihov dio nije izvan njegova dosega. Život i smrt su u njegovoj ruci. Job nije sagriješio svojim usnama (Job 1,22) kad je rekao:

„Gol izađoh iz utrobe majke svoje, gol ću se onamo i vratiti. Gospod dao, *Gospod i oduzeo*. Blagoslovljeno bilo ime Gospodnje!“ (Job 1,21)

Gospodin je dao. I Gospodin je oduzeo. Gospodin je uzeo desetero Jobove djece. Pred Bogom, nitko nema pravo na život. Svaki dah koji uzmemo, dar je milosti. Svaki otkucaj srca je nezaslužen. U konačnici, život i smrt u Božjim su rukama:

„Vidite sada da ja, ja sam taj,
i osim mene bogova nema;
ja usmrćujem i oživljujem,
ja udaram i iscjeljujem,
i nema toga koji bi iz moje
izbavio ruke.“ (Pnz 32,39)

Dakle, dok razmišljamo o našoj budućnosti s koronavirusom (ili bilo kojom drugom, po život opasnom situacijom), Jakov nam govori kako trebamo razmišljati i govoriti:

„Umjesto da govorite: 'Ako Gospodin htjedne, i živjet ćemo i učiniti ovo ili ono.'“ (Jak 4,15)

Ako on htjedne, živjet ćemo. Ako ne, nećemo.

Prema onome što znam, postoji mogućnost da neću doživjeti izdavanje ove knjige. Barem jedan od mojih rođaka zaražen je koronavirusom. Imam 74 godine i moja pluća su načeta krvnim ugruškom i sezonskim bronhitisom. Međutim, ti čimbenici neće donijeti konačnu odluku. Bog odlučuje. Je li to dobra vijest? Jest. U sljedećem poglavlju pokušat ću pokazati zašto.

5. POGLAVLJE

SLATKOĆA NJEGOVE VLADAVINE

Zašto bih prihvatio vijest o Božjoj suverenosti nad koronavirusom i nad mojim životom kao sladak nauk? Rekao sam da je tajna u znanju *da ista suverenost koja je mogla zaustaviti koronavirus ali nije, ista je suverenost koja održava dušu dok ovo traje*. Drugim riječima, ako pokušamo izbaviti Boga od njegove suverenosti nad patnjom, žrtvujemo njegovu suverenost da okrene sve stvari na dobro.

SKIDANJE BOGA S PRIJESTOLJA NIJE RADOSNA VIJEST

Ista ona suverenost koja vlada u bolesti je suverenost koja nas održava u gubitku. Ista suverenost koja oduzima život je suverenost koja je pobijedila smrt i dovodi vjernike kući na nebo i Kristu. Nije slatko razmišljati kako Sotona, bolest, sabotaža, sudbina ili slučajnost imaju posljednju riječ u mom životu. To *nije* radosna vijest.

Radosna je vijest da Bog vlada. Zašto? Zato što je Bog svet, pravedan i dobar. Štoviše, on je beskonačno mudar. „U [Boga] je mudrost i snaga, on ima savjet i razboritost“ (Job 12,13). „Njegova je razboritost neizmjerena“ (Ps 147,5). „O dubino bogatstva i mudrosti i spoznaj Božje!“ (Rim 11,33). Njegov veliki cilj je da se „poglavarstvima i vlastima na nebesima obznani mnogolika mudrost Božja“ (Ef 3,10).

Njega ništa ne iznenađuje niti zbunjuje. Njegova bezgranična snaga leži u rukama beskonačne svetosti, pravednosti i dobrote, kao i mudrosti. A sve to stoji na usluzi onima koji se pouzdaju u njegova Sina, Isusa Krista. Ono što je Bog učinio poslavši Isusa da umre za grješnike, ima svake veze s koronavirusom.

KAKO JE BOG OSIGURAO SVE ZA GRJEŠNIKE

Evo poveznice. Nalazimo je u Rimljanima 8,32: „On ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao. Kako nam onda s njim neće i sve darovati?“ To znači da Božja spremnost da pošalje svoga Sina da bude razapet umjesto nas predstavlja njegovu izjavu i potvrdu da će upotrijebiti svu svoju suverenost kako bi nam dao „sve“. „Kako nam onda s njim neće i sve darovati?“ To znači da će sigurno to učiniti. To je zajamčeno krvlju njegova Sina.

A što je to „sve“? To je ono što nam je potrebno da činimo njegovu volju, da proslavimo njegovo ime i da sretno stignemo u njegovu radosnu prisutnost.

Tri retka kasnije, Pavao objašnjava kako to funkcionira u stvarnom životu – u vrijeme koronavirusa. Kako izgleda kad se s koronavirusom susretne Božja beskonačna odluka potpisana krvlju da će nam dati „sve“? Evo što kaže:

„Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Ili tjeskoba? Ili progonstvo? Ili glad? Ili golotinja? Ili pogibao? Ili mač? [Ili koronavirus?] Kao što je pisano: Zbog tebe nas ubijaju povazdan, broje nas kao ovce za klanje. Ali u svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po Onomu koji nas uzljubi.“ (Rim 8,35-37)

Neka ti ne promaknu bolne i veličanstvene riječi: „Ubijaju nas povazdan.“ To znači da „sve“ što nam Bog želi dati, zato što nije poštedio svoga Sina, uključuje to da nas sigurno provede kroz smrt. Ili, kao što je rekao u Rimljanima 8,38-39: „Ta uvjeren sam: ni smrt, ni život... neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje koja je u Kristu Isusu Gospodinu našem.“

ZLO KOJE JE SMISLIO SOTONA

Čak i kad Sotona, na božanskom povodcu, ima svoje prste u našoj patnji i smrti, on nema konačnu riječ. Ne može nam nauditi bez Božje dozvole i ograničenja (Job 1,12; Lk 22,31; 2. Kor 12,7). A na kraju, ispravno je da Sotoni kažemo ono što je Josip rekao svojoj braći koja su ga prodala u

ropstvo: „Premda ste vi smislili zlo protiv mene, Bog je to smislio na dobro“ (Post 50,20).

Pripazi da ne razvodniš ovu tvrdnju. Ona *ne* glasi: „Bog je *upotrijebio* za dobro“ ili: „Bog je *okrenuo* na dobro.“ Ona glasi: „Bog je to *smislio* na dobro.“ Njihova namjera bila je zla. Božja namjera bila je dobra. Bog nije počeo raščišćivati slučaj na pola puta ovoga grješnoga zapleta. Imao je svrhu, smisao, od samoga početka. Od početka je to smislio na dobro.

Ovo je ključ utjehe kada zlo ljudi i zlo Sotone umnažaju našu patnju. U Kristu, imamo svako pravo reći Sotoni (ili zlim ljudima): „Vi ste smislili zlo, ali Bog je to smislio na dobro.“ Ni Sotona, ni bolest, ni zli ljudi nisu suvereni. Samo je Bog suveren. A on je dobar, mudar i suveren.

VRABAC I SVAKA VLAS KOSE

Isus svojim učenicima na najljepši način izražava slatkoću Božje suverenosti:

„Ne prodaju li se dva vrapčića za novčić? Pa ipak nije-dan od njih neće pasti na zemlju bez Oca vašega. A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se dakle! Vi ste vrjedniji od mnogo vrapčića.“ (Mt 10,29-31)

Nijedan vrabac ne pada ako to nije po Božjem planu. Nijedan virus se ne pokreće ako to nije Božji plan. To je

pedantna suverenost. A što Isus govori u nastavku? Tri stvari: Vi ste vrjedniji od mnogo vrabaca. Sve vlasi na glavi su vam izbrojane. Ne bojte se!

Zašto? Zbog Božje pedantne suverenosti – bez obzira na to živimo li ili umiremo, sve to služi njegovoj svetosti, pravednosti, dobroti i mudrosti. U Kristu nismo tek Božji potrošni pijuni. Mi smo njegova dragocjena djeca. „Vi ste vrjedniji od mnogo vrapčića.“

To je tajna koju smo već spomenuli: *znati da ista suverenost koja je mogla zaustaviti koronavirus ali nije, ista je suverenost koja održava dušu dok ovo traje*. I ne samo da je održava, nego se brine i za to da sve, bilo gorko ili slatko, zajedno djeluje za naše dobro – dobro onih koji ljube Boga i koji su pozvani u Kristu (Rim 8,28-30).

BESMRTAN DOK NE DOVRŠIM POSAO

Ovakva vrsta pouzdanja čvrstog kao stijena kod suočavanja sa smrću, ohrabruje Kristov narod već dvije tisuće godina. Istina Božje mudre i dobre suverenosti služila je kao stabilizacijska snaga tisućama kršćana koji su prinijeli sebe kao žrtvu ljubavi.

Na primjer, Henry Martyn, misionar u Indiji i Perziji, koji je umro od zarazne bolesti (poput koronavirusa) u 31. godini svoga života (16. listopada 1812.), napisao je u svoj dnevnik u siječnju 1812. godine:

„Izgleda da će ova godina biti opasnija od bilo koje druge koju sam vidio, ali ako živim za to da dovršim Novi zavjet na perzijskom jeziku, moj život nakon toga bit će manje važan. Međutim, bez obzira hoće li me zadesiti život ili smrt, neka se Krist kroz mene uzvisi! Ako on za mene ima posla, onda ne mogu umrijeti.“²

Ova izjava se često parafrazira kao: „Besmrtn sam dok ne obavim dodijeljen mi posao za Krista.“ Ovo je duboka istina. I ona čvrsto počiva na stvarnosti da su život i smrt u rukama našega suverenog Boga. Doista, cijeli Kristov naum u njegovim je rukama. Sedam godina prije toga, tada 24-godišnji Martyn je napisao:

„Kad Bog ne bi bio suvereni vladar svemira, kako bih samo bio jadan! No, Gospodin vlada i neka se zemlja raduje. I Kristov naum će prevladati. Dušo moja, budi sretna takvim ishodom.“³

2 Henry Martyn: *Journals and Letters of Henry Martyn* (New York: Protestant Episcopal Society, 1861.), str. 460.

3 Ibid., str. 210.

2. dio

**ŠTO BOG ČINI KROZ
KORONAVIRUS?**

UVODNE MISLI: GLEDANJE I UKAZIVANJE

Ako Bog nije svrgnut s prijestolja, ako zbilja on „sve čini po odluci svoje volje“ (Ef 1,11), i ako je ova epidemija koronavirusa, sa svim uništenjem koje donosi, u njegovim svetim, pravednim, dobrim i mudrim rukama, što to onda Bog čini? Koja je njegova namjera?

PRESTANI GLEDATI NA ČOVJEKA

Prije nego što pokušamo odgovoriti na ovo pitanje, najprije trebam reći da u usporedbi s Božjom mudrošću, moje mišljenje uopće nije bitno. A tako je nebitno i tvoje. Ono što izlazi iz naše glave od jako je male važnosti. Biblija kaže da je svatko „tko se uzda u srce svoje, bezuman“ (Izr 28,26). Naprotiv, kaže nam se: „Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim i ne oslanjaj se na vlastiti razum“ (Izr 3,5).

Mi, ljudi, smo ograničeni, grješni, kulturološki uvjetovani i oblikovani (ili izobličeni) našim genima i osobnom poviješću. Iz naših srdaca i umova izlazi svaka vrsta racionalizacija kojima želimo opravdati sami sebe u skladu s vlastitim željama. Zato bi bilo mudro da obratimo pažnju na ono što kaže prorok Izaija: „Okanite se vi čovjeka kojemu je dah u nosnicama; jer kakva vam korist od njega?“ (Iz 2,22).

Jesam li onda previše samouvjeren kada pišem ovu knjigu, a kamoli njezin dio naslovljen „Što Bog čini kroz koronavirus?“

Ne, ne radi se o samouvjerenosti. Ne, ako je Bog progovorio kroz kršćansko Sveto pismo. Ne, ako se Bog pognuo kako bi progovorio ljudskim jezikom, da bismo mogli istinski (iako djelomično) upoznati njega i njegove puteve. Ne, ako su točne Pavlove riječi: „[Bog] nas obilno obdari sa svom mudrošću i razboritošću, obznaniвши nam tajnu svoje volje“ (Ef 1,8-9). Ne, ako vrijedi, kako kaže Pavao: „*Čitajući, možete dokučiti moj uvid u tajnu Kristovu*“ (Ef 3,4).

Bog ne šuti o onome što čini u svijetu. Dao nam je Pismo. U drugom poglavlju sam ukazao na neke od razloga zašto se možemo pouzdati u Bibliju kao Božju riječ. Dakle, moj cilj nije smisliti neke ideje o tome što Bog možda čini. Moj cilj je slušati njegovu riječ u Pismu i prenijeti vam ono što čujem.

KAKO SU NEDOKUČIVI NJEGOVI PUTEVI

Još nešto trebam reći, prije nego što pokušam odgovoriti na ovo pitanje. Što Bog čini? On uvijek čini milijarde stvari za koje mi ni ne znamo:

„Mnoga su čudesa tvoja, o Gospode, Bože moj,
što ih ti učini, i namisli tvoje s nama,
ravna ti nema!

Naviještati i kazivati ih želim,
al' odveć ih je da bi se nabrojiti mogli.“ (Ps 40,5)

Ne samo da su njegova djela u situaciji s koronavirusom nebrojena, nego su na mnogo načina i nedokučiva. „O dubino bogatstva i mudrosti i spoznaje Božje! Kako su nedokučivi sudovi njegovi i neistraživi njegovi putevi!“ (Rim 11,33) Međutim, kada je Pavao ovo napisao, nije rekao: „Zato zatvorite svoje Biblije i smislite vlastitu stvarnost.“

Upravo suprotno: ove riječi o nedokučivim Božjim putovima napisane su kao vrhunac jedanaest poglavlja najvažnije vijesti na svijetu, pri čemu su sva ta poglavlja napisana s ciljem da ih se razumije. Na primjer, kad Pavao spominje nezaobilaznost patnje, rekao je sljedeće:

„I ne samo to, nego se dičimo i nevoljama, *znajući* da nevolja rađa postojanost, a postojanost prokušanost, a prokušanost nadu. A nada ne postiđuje, jer je ljubav

Božja izlivena u srcima našim po Duhu Svetome koji nam je dan.“ (Rim 5,3-5)

„Znajući!“ Pismo je napisano da bismo mogli znati stvari koje je Bog objavio. Posebno stvari o patnji, što uključuje ovu situaciju s koronavirusom. Dakle, *nedokučivo* znači da Bog uvijek čini više od onoga što mi možemo vidjeti. A čak i ono što možemo vidjeti, ne bismo vidjeli ako nam on ne objavi.

UKAZIVANJE NA STVARNOST

Dakle, moj zadatak nije da zamislim, kao što to govori poznata pjesma Johna Lennona.⁴ On nam govori da zamislimo da nema ni neba ni pakla, već samo nebeski svod. I onda kaže da je to lako zamisliti. Samo pokušaj. U redu. *Lako* je. Previše lako. Koronavirus iziskuje krutu stvarnost, a ne lake fantazije. Bog i njegova riječ su stvarnost koju trebamo – Stijena pod našim nogama. Dakle, moj je cilj ovdje ukazati na stvarnost, a ne stvoriti stvarnost. Moj cilj je čuti što je Bog rekao i onda to potvrditi, a ne zamisliti.

Ukazat ću na ono što naučava Biblija, a zatim ću to povezati s koronavirusom. Na tebi je da prosudiš što je ispravno.

⁴ John Lennon: „Imagine“, produkcija John Lennon, Yoko Ono i Phil Spector. Abbey Road, London, UK, 1971.

Kažem to zbog onoga što je Isus rekao o „prosuđiva-
nju ovoga vremena“. Ljutilo ga je što ljudi znaju upotrije-
biti svoj razum da protumače vremenske prilike, ali ne i
da protumače božansko djelovanje Boga u povijesti:

„Licemjeri! Lice neba i zemlje umijete prosuditi, kako
onda ovo vrijeme ne prosuđujete? A zašto i sami od
sebe ne sudite što je pravo?“ (Lk 12,56-57)

Prema tome, nadam se da ćeš zamoliti Boga da ti po-
mogne, da ćeš pogledati u Božju riječ i sâm prosuditi što
je ispravno. Nadam se da ćeš ono što govorim provjeriti
u Pismu (1. Iv 4,1) i zadržati ono što je dobro (1. Sol 5,21).

ŠEST PUTOVA KOJE MOŽEMO SLIJEDITI

Mogli bismo napisati mnogo stranica o svakom od šest
odgovora na postavljeno pitanje. Što Bog čini kroz koro-
navirus? Međutim, zbog hitnosti situacije, neću uzeti to-
liko vremena. Samo ću ukazati na puteve biblijske istine,
u nadi da ćeš je tražiti nakon što zaklopiš ovu knjigu. Že-
lio bih da tim putevima možemo kročiti zajedno, ali tu
ću odgovornost morati prepustiti tebi. Neka te Bog vodi!
Što Bog čini kroz koronavirus?

6. POGLAVLJE

SLIKA MORALNE STRAHOTE

PRVI ODGOVOR

Kroz epidemiju koronavirusa, kao i kroz ostale nevolje, Bog svijetu daje fizičku sliku moralne strahote i duhovne ružnoće grijeha koji vrijeđa Boga.

Štoviše, svaka fizička nevolja postoji upravo zbog grijeha. Treće poglavlje Biblije opisuje kako je grijeh ušao u svijet. Pokazuje da je grijeh izvor globalnog uništenja i bijede (Post 3,1-19). Pavao je to sažeo u Rimljanima 5,12: „Kao što po jednome čovjeku grijeh uđe u svijet i po grijehu smrt, tako i smrt prijeđe na sve ljude, zato što svi sagriješiše.“

Od tada, svijet je pokvaren. Sva njegova ljepota isprepletana je zlom, katastrofama, bolestima i frustracijama.

Bog je stvorio savršen svijet. „I vidje Bog sve što je načinio, i gle – bijaše veoma dobro“ (Post 1,31). No, od pada čovječanstva u grijeh pa sve do danas, povijest je, uza sva svoja čuda, tekuća traka koja prevozi leševe.

PAD JE SUD

Biblija ne gleda na ovu pokvarenost kao na nešto prirodno, nego je smatra Božjim sudom nad svijetom koji je prožet grijehom. Evo kako je Pavao opisao učinke Božjega suda nad svijetom zbog grijeha:

„Stvorenje je naime podvrgnuto ispraznosti, ne svojevoljno, nego zbog onoga koji ga podvrgnu — u nadi da će se i samo stvorenje osloboditi od ropstva raspadljivosti za slavnu slobodu djece Božje. Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i trpi porođajne muke sve do sad.“ (Rim 8,20-22)

Ispraznost. Robovanje raspadljivosti. Uzdisanje. Ovo su slike globalnog uništenja i nevolje otkada je grijeh ušao u svijet. I Pavao kaže da je to uništenje posljedica Božjega suda: „Stvorenje je naime *podvrgnuto* ispraznosti... zbog onoga koji ga *podvrgnu* – u nadi“ (8,20). Nije ga Sotona podvrgnuo *u nadi*. Nije ga Adam podvrgnuo *u nadi*. Bog je to učinio. Kao što Pavao kaže u Rimljanima 5,16: „Presuda po jednomu bijaše na osudu.“

ČAK SU I BOŽJA DJECA PODVRGNUTA SUDU

Svakako, ovaj je odlomak pun nade – „slavna sloboda djece Božje“ (Rim 8,21). Bog ima zapanjujući plan za novo stvorenje, prema kojemu će „otrt svaku suzu s očiju njihovih“ (Otk 21,4). Međutim, za sada smo svi pod njegovim sudom. On je podložio svijet smrti, katastrofama i bijedi.

Da, čak i vlastitu djecu – one koje je „predodredio za posinjenje“ (Ef 1,5), otkupio krvlju svoga Sina (Ef 1,7) i odredio za vječni život (Ef 1,18). Čak i mi trpimo i umiremo zbog Božjega suda zbog pada u grijeh. „Ali ne samo ono nego i sami mi koji imamo prvinu Duha, i mi sami u sebi uzdišemo iščekujući posinjenje, otkupljenje tijela svojega“ (Rim 8,23). *Kršćane* odnosi tsunami. *Kršćani* stradavaju u terorističkim napadima. *Kršćani* dobivaju koronavirus.

PROČIŠĆENJE A NE KAZNA

Razlika u pogledu kršćana (odnosno, onih koji prihvaćaju Krista kao svoje najveće blago) jest da naše proživljavanje ove raspadljivosti ne znači osudu. „Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu“ (Rim 8,1). Svrha naše boli je pročišćenje a ne kazna.

„Bog nas nije odredio za gnjev“ (1. Sol 5,9). Mi umiremo od bolesti i katastrofa baš kao i svi ostali ljudi. No, za

sve koji su u Kristu, „žalac“ smrti je bio uklonjen (1. Kor 15,55). „Umrijeti [je] dobitak“ (Fil 1,21). Otići s ovoga svijeta znači biti „s Kristom“ (Fil 1,23).

SOTONA JE STVARAN ALI OGRANIČEN

Kada porijeklo nevolja u ovome svijetu pratim do Božjega suda, onda ne zatvaram oči pred činjenicom da je Sotona itekako uključen u našu globalnu nevolju. Biblija ga naziva „bog ovoga svijeta“ (2. Kor 4,4), „vladar ovoga svijeta“ (Iv 12,31) i „vladar vlasti zraka“ (Ef 2,2). On je „ubojica od početka“ (Iv 8,44). On veže i tlači mnogim bolestima (Lk 13,16; Dj 10,38).

Međutim, Sotona je na povodcu. A povodac je u Božjim rukama. On ne djeluje bez Božje dozvole. Djeluje samo uz dozvolu i ograničeno (Job 1,12; 2,6; Lk 22,31; 2. Kor 12,7). Bog u konačnici odlučuje opseg štete koju nanosi Sotona. On nije odvojen od Božjeg suda, nego mu služi, iako nevoljko.

KLJUČNO PITANJE

Evo pitanja koje značenje koronavirusa dovodi u oštiri fokus. Zašto Bog *fizički* sudi svijetu za *moralno* zlo? Adam i Eva su se suprotstavili Bogu. Njihova srca su se okrenula protiv Boga. Njima je bila draža njihova vlastita mudrost od njegove. Odabrali su neovisnost umjesto pouzdanja. Ovo suprotstavljanje, preferiranje i odabir bili su duhovno

i moralno zli. Grijeħ se najprije dogodio u *duši* a ne u tijelu. Prvo je bio usmjeren protiv Boga, a ne protiv čovjeka.

No, kao odgovor na moralnu i duhovnu pobunu, Bog je podložio *fizički* svijet nevoljama i bijedi. Zašto? Zašto fizički svijet nije ostavio u redu, a nevolju svalio na ljudsku dušu, s obzirom na to da je od nje sve krenulo?

ODGOVOR

Evo moga prijedloga: Bog je stavio fizički svijet pod prokletstvo kako bi fizičke strahote koje vidimo oko sebe, u obliku bolesti i nevolja, postale živa slika toga kako je grijeħ strašan. Drugim riječima, *fizičko zlo je parabola, drama, putokaz koji ukazuje na moralnu strahotu pobune protiv Boga.*

Zašto bi to moglo biti prikladno? Zato što u našem sadašnjem stanju, nakon pada u grijeħ, zaslijepljeni grijeħom ne možemo vidjeti niti osjetiti koliko je odvratani grijeħ protiv Boga. Gotovo nitko na svijetu ne osjeća strahotu stavljanja drugih stvari iznad Boga. Tko to provodi besane noći razmišljajući o tome kako svakodnevno ponižavamo Boga time što ga zanemarujemo i protivimo mu se?

Međutim, kako li samo osjećamo fizičku bol! Kako se samo znamo naljutiti kada Bog dotakne naša tijela! Možda ne žalimo zbog toga što svaki dan u svojim srcima žalostimo Boga. No, dođe li koronavirus i zaprijeti li našim

tijelima, Bog onda privlači našu pažnju. Ili možda ne privlači? *Fizička bol je Božja truba kojom oglašava da je u svijetu nešto strašno loše.* Bolesti i deformacije su Božje slike u fizičkom svijetu onoga kako grijeh izgleda u *duhovnom* svijetu.

I to je istina, bez obzira na to što neki od najpobožnijih ljudi na svijetu nose te bolesti i deformacije. Nevolje su Božji zorni prikazi onoga što grijeh zaslužuje i što će jednoga dana primiti kroz sud koji će biti tisuću puta gori. One su upozorenja. Poziv su na buđenje kako bismo vidjeli moralnu strahotu i duhovnu ružnoću grijeha protiv Boga.

Kada bismo barem mogli vidjeti i osjetiti kako je odbojno, kako je uvredljivo i kako je odvratno ponašati se prema našem Gospodaru s prezirom, ignorirati ga, iskazivati mu nepovjerenje, ponižavati ga i davati mu manje pažnje u našem srcu nego što je dajemo svojoj frizuri.

Moramo to vidjeti, osjetiti to, jer se, u protivnom, nećemo okrenuti Kristu da nas spasi od ružnoće grijeha. Možemo zavapiti za spasenjem od *kazne* za grijeh. No, hoćemo li vidjeti i zamrziti moralnu *ružnoću* grijeha koja ponižava Boga? Ako ne vidimo, to nije zato jer Bog nije osigurao njezin živopisan prikaz u fizičkoj nevolji kao što je koronavirus. Dakle, Bog nam ovih dana milosrdno viče: Probudite se! Takav je grijeh protiv Boga! Strašan je i ružan. I mnogo opasniji od koronavirusa.

7. POGLAVLJE

SLANJE POSEBNIH BOŽJIH SUDOVA

DRUGI ODGOVOR

*Neki ljudi zarazit će se koronavirusom
kao poseban Božji sud zbog njihovih
grješnih stavova i djela.*

Činjenica da je sva nevolja rezultat pada (ulaska grijeha koji ponižava Boga u svijet), ne znači da je svaka individualna patnja poseban sud za osobne grijeha. Na primjer, Job nije patio zbog svojih konkretnih grijeha. To je jasno iz prve rečenice Knjige o Jobu: „Job... bijaše neporočan i čestit, bojao se Boga, a uklanjao oda zla“ (Job 1,1).

I kao što smo već vidjeli, Božji narod proživljava mnoge fizičke posljedice njegova suda. Apostol Petar kaže to ovako:

„Jer vrijeme je da započne sud – od kuće Božje. A ako najprije od nas počinje, kakav li je svršetak onih što su neposlušni Božjemu evanđelju? I ako se pravednik je-dva spasava, bezbožnik i grješnik gdje da se pojave?“ (1. Pt 4,17-18)

Za „kuću Božju“, ovo je sud koji *pročišćava* a ne sud koji *kaznjava*. Dakle, nije svaka patnja uzrokovana posebnim sudom Božjim protiv konkretnih grijeha. Međutim, Bog ponekad upotrebljava bolest da bi na poseban način sudio onima koji ga odbijaju i prepuštaju se grijehu.

PRIMJERI POSEBNIH SUDOVA ZA KONKRETNE GRIJEHE

Navest ću dva primjera posebnih sudova za konkretne grijeha.

U Djelima 12, kralj Herod se uzvisio tako što je dozvolio da ga nazivaju bogom. „I učas ga udari anđeo Gospodnji, jer nije dao slavu Bogu; i izjeden od crvi, izdahnu“ (Dj 12,23). Bog to može učiniti svakome tko se uzdiže. To znači da se trebamo čuditi što veći broj naših vladara svakodnevno ne umire zbog svoje arogancije prema Bogu i prema ljudima. Božja suzdržanost je veliko milosrđe.

Drugi primjer je grijeh homoseksualnog odnosa. U Rimljanima 1,27, apostol Pavao kaže: „A tako se i muškarci, napustivši naravno općenje sa ženom, raspališe u

pohotama svojim jedni za drugima te muškarcima s muškarcima čine bestidnost i sami na sebi primaju zasluženu plaću za svoju nastranost.“ Ta „zaslužena plaća“ je bolna posljedica njihova grijeha na njima samima.

Ova „zaslužena plaća“ je samo jedan od primjera Božjeg suda koji vidimo u Rimljanima 1,18, gdje piše: „Otkriva se naime s neba gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu sputavaju nepravednošću.“ Dakle, iako nije sva patnja poseban sud za konkretne grijeha, neka doista jest.

NEKA SE PREISPITA SVAKA DUŠA

Dakle, koronavirus nikada nije jasna i jednostavna kazna ni za jednu osobu. Najbolji kršćanin pun ljubavi i pun Duha, kojemu su grijesi oprošteni u Kristu, može umrijeti od koronavirusa. No, prikladno je da svatko od nas preispita svoje srce ne bi li otkrio je li naša patnja Božji sud nad našim načinom života.

Ako dođemo Kristu, možemo znati da naša patnja nije kazneni sud Božji. To možemo znati zato što je Isus rekao: „Tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me poslao, ima život vječni; i *ne dolazi na sud*, nego je prešao iz smrti u život“ (Iv 5,24). Nema osude za one koji su u Kristu Isusu (Rim 8,1). Radi se o odgojnim mjerama, a ne o uništenju. „Jer koga Gospod ljubi, toga i kažnjava; i šiba svakog sina kojeg prihvaća“ (Hebr 12,6).

8. POGLAVLJE

BUĐENJE ZA KRISTOV DRUGI DOLAZAK

TREĆI ODGOVOR

*Koronavirus je Božje buđenje da budemo
spremni za Kristov drugi dolazak.*

Iako je povijest kršćanske crkve puna propalih predviđanja kraja svijeta, ostaje istina da će se Isus Krist vratiti. „Ljudi, Galilejci“, rekao je anđeo na Isusovu odlasku, „što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus, koji je od vas uzet u nebo, isto će tako doći kao što ste ga vidjeli da u nebo odlazi“ (Dj 1,11).

Kada se vrati, sudit će svijetu:

„A kad Sin Čovječji dođe u slavi svojoj i svi sveti anđeli s njime, tada će sjesti na prijestolje slave svoje. I sabrat će se pred njim svi narodi, i odvojit će ih jedne od drugih kao što pastir odvaja ovce od jaraca.“ (Mt 25,31-32)

Onima koji nisu spremni susresti Krista, taj dan doći će iznenada kao zamka:

„A pazite na se da vam srca ne otežaju u proždrljivosti i pijanstvu i životnim brigama te ne dođe na vas iznenada onaj dan.“ (Lk 21,34)

POROĐAJNE BOLI

Isus je rekao da će postojati znakovi njegova dolaska, poput ratova, gladi i potresa (Mt 24,7). Te znakove nazvao je „porođajnim bolima“ (Mt 24,8). Slikovito, zemlja je kao žena koja rađa novi svijet koji će Isus uspostaviti nakon svoga povratka.

Pavao nastavlja koristiti ovu sliku u Rimljanima 8,22, a porođajne boli primjenjuje na *sva* uzdisanja ovoga vremena, na sve nevolje uzrokovane nesrećama i bolestima (poput koronavirusa). On nas prikazuje u našim bolestima kao dio porođajnih bolova svijeta. Mi uzdišemo dok čekamo otkupljenje naših tijela pri Isusovom dolasku, kada će on uskrisiti umrle i dati nam nova, proslavljena tijela (Fil 3,21):

„Da će se i samo stvorenje osloboditi od ropstva raspadljivosti za slavnu slobodu djece Božje. Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i trpi *porođajne muke* sve dosad. Ali ne samo ono nego i sami mi koji imamo prvinu Duha, i mi sami u sebi uzdišemo iščekujući posinjenje, otkupljenje tijela svojega.“ (Rim 8,21-23)

BDIJTE!

Moja poanta je sljedeća: Isus želi da na porođajne boli (uključujući koronavirus) gledamo kao na podsjetnike i upozorenja da on dolazi, i da trebamo biti spremni. „Budite pripravnici, jer u čas u koji i ne mislite Sin Čovječji dolazi“ (Mt 24,44).

Ne moraš biti među onima koji pogađaju datume da bi ozbiljno shvatio ovo što Isus govori. A to što govori je nepogrešivo: „Pazite, *bdižite* i molite – jer ne znate kada je to vrijeme... *Bdižite*, dakle, jer ne znate kada dolazi gospodar kuće... A što vama kažem, svima kažem: *Bdižite!*“ (Mk 13,33-37)

Poruka je jasna. Bdižite! Bdižite! Bdižite! A porođajne boli prirodnoga svijeta prenose ovu poruku. Međutim, kako mnogo ljudi ne bdiže! Unatoč svoj svojoj luđačkoj aktivnosti, duboko spavaju što se tiče dolaska Isusa Krista. Opasnost je velika. A koronavirus je milosrdan poziv da se probudimo i budemo spremni.

Postat ćeš spreman ako dođeš k Isusu Kristu, primiš oproštenje grijeha i hodaš u njegovoj svjetlosti. Onda će za tebe vrijediti sljedeće:

„Ali vi, braćo, niste u tami, da bi vas onaj dan kao tat mogao zaskočiti. Svi ste vi sinovi svjetla... Stoga ne spavajte... Jer Bog nas nije odredio za gnjev, nego za dobivanje spasenja po Gospodinu našem Isusu Kristu, koji je za nas umro da – bilo bdjeli bilo spavali – zajedno s njime oživimo.“ (1. Sol 5,4-10)

9. POGLAVLJE

VRAĆA NAM PERSPEKTIVU NA KRISTOVU BESKONAČNU VRIJEDNOST

ČETVRTI ODGOVOR

*Koronavirus je Božji gromoglasan poziv svima
nama da se pokajemo i poravnamo naše živote
s Kristovom beskonačnom vrijednosti.*

Koronavirus nije jedini poziv na pokajanje. Sve prirodne nesreće, bilo da se radi o poplavama, gladi, skakavcima, tsunamiju ili bolestima, predstavljaju Božji bolan i milosrdan poziv na pokajanje.

Vidimo to iz načina na koji je Isus reagirao na nesreću u Luki 13,1-5:

„A u vrijeme bijahu nazočni neki što mu dojaviše o Galilejcima čiju je krv Pilat pomiješao s njihovim žrtvama. I

Isus im, odgovorivši, reče: 'Mislite li da ti Galilejci, budući da pretrpješe takve stvari, bijahu veći grješnici od svih drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako propasti. Ili onih osamnaest na koje je pao toranj u Siloamu i pobio ih – mislite li da su oni bili veći dužnici od svih ljudi koji stanuju u Jeruzalemu? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako propasti.'

Pilat je ubio štovatelje u hramu. Toranj u Siloamu se srušio i ubio osamnaest prolaznika. Jedna nesreća bila je plod ljudske zlobe. Druga je naizgled bila slučajna nezgoda.

ŠTO ZA TEBE ZNAČI NEVOLJA?

Svjatina je željela saznati od Isusa: „Što znači sve ovo? Je li riječ o Božjem posebnom sudu nad konkretnim grijesima?“ Isusov odgovor je nevjerojatan. On iz tih nesreća izvlači značenje koje se odnosi na sve, a ne samo na stradale. Za oba slučaja kaže: „Ne, ni oni koje je ubio Pilat ni oni koje je poklopio toranj nisu bili gori grješnici od – vas.“

Vas? Zašto spominje *njihov* grijeh? Nisu tražili njegovo mišljenje o *njihovu* grijehu. Bili su znatiželjni u pogledu drugih. Željeli su saznati što ta nesreća znači za žrtve, a ne za nas ostale.

Zato je Isusov odgovor nevjerojatan. U suštini, rekao je da značenje ovih nesreća vrijedi za *sve*. A poruka glasi: „Pokajte se ili propadnite.“ To kaže dvaput: „Ako se ne

pokajete, svi ćete tako propasti“ (Lk 13,3). „Ako se ne pokajete, svi ćete tako propasti“ (13,5).

MILOSRDAN POZIV DOK JOŠ IMA VREMENA

Što je Isus učinio? Preusmjerio je ljudsko čuđenje. Čuđenja koje je potaklo ljude da postave Isusu pitanje bilo je pogrešno usmjereno. Oni su bili zapanjeni zbog toga što su neki ljudi bili tako okrutno ubijeni i tako besmisleno zdrobljeni. No, Isus kaže: „Trebate se čuditi što vi niste bili ubijeni i zdrobljeni. Zapravo, ako se ne pokajete, i vi ćete se jednoga dana susresti s takvim sudom.“

Iz ovoga zaključujem da Bog ima milosrdnu poruku u svim ovakvim nesrećama. Poruka glasi da smo svi mi grješnici na putu u uništenje, a nesreće su milosrdna upozorenja od Boga da se pokajemo i spasimo dok još ima vremena. Isus se okrenuo od mrtvih ka živima i u suštini rekao: „Nećemo govoriti o mrtvima, nego hajdemo govoriti o *vama*. To je važnije. Ono što se dogodilo njima tiče se *vas*. Vaš najveći problem nije *njihov* nego *vaš* grijeh.“ Mislim da je to Božja poruka svijetu u vrijeme koronavirusa. On poziva svijet na pokajanje dok još ima vremena.

ŠTO ZNAČI POKAJANJE?

Budimo konkretniji. Što znači *pokajanje*? Ova riječ u Novom zavjetu znači promjenu srca i uma. Ne neku površnu promjenu mišljenja, nego duboku transformaciju koja vodi do

toga da doživimo i cijenimo Boga i Isusa onakvima kakvi oni stvarno jesu. Isus je ovako opisao tu promjenu:

„Ljubi Gospoda, Boga svojega, svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim.“ (Mt 22,37)

„Tko voli oca ili majku više nego mene, nije me dostojan; i tko voli sina ili kćer više nego mene, nije me dostojan.“ (Mt 10,37)

Drugim riječima, najtemeljitiya promjena srca i uma koju pokajanje traži je cijeniti Boga svime što jesi i cijeliti Isusa iznad svih ostalih odnosa.

ZAŠTO BI NAM ISUS PRIJETIO PROPADANJEM?

Isus je rekao da ćemo i mi propasti na sličan način ako se ne pokajemo zato što smo svi zamijenili Boga koji treba biti naše blago za manje stvari koje volimo više od njega (Rim 1,22-23), te smo se svi ponašali prema Isusu kao nekome tko je manje poželjan od novca, zabave, prijatelja i obitelji. Razlog zašto svi zaslužujemo propast nije u popisu pravila koje smo prekršili, nego u beskonačnoj vrijednosti kojoj se izrugujemo – beskonačnoj vrijednosti svega onoga što je Bog za nas u Isusu Kristu.

BUĐENJE OD NAŠIH SAMOUBILAČKIH PREFERENCIJA

Pokajati se znači probuditi se od samoubilačkih preferencija zbog kojih volimo olovo više od zlata, pješćane

temelje više od stijene, igre u blatu više od odmora na moru. Kao što je C. S. Lewis napisao:

„Mi smo stvorenja podijeljena srca, koja luduju za pićem, seksom i ambicijama iako nam se nudi *beskonačna radost*, poput neupućenog djeteta koje želi i dalje raditi kolače od blata u sirotinjskoj četvrti grada, jer ne može zamisliti što znači ponuda da otiđemo na odmor na more. Previše nas je lako zadovoljiti.“⁵

„Beskonačna radost“ koju spominje Lewis odnosi se na iskustvo gledanja, uživanja i dijeljenja Kristove vrijednosti, ljepote i njegova veličanstva.

POTAKNUTI NA POUZDAVANJE U KRISTA

Bog nam kroz koronavirus na slikovit i bolan način pokazuje da ništa na svijetu ne daje sigurnost i zadovoljstvo koje možemo pronaći u Isusovu beskonačnom veličanstvu i vrijednosti. Globalna pandemija oduzima nam slobodu kretanja, uskraćuje nam poslovne aktivnosti i osobne susrete. Oduzima nam sigurnost i komfor. A na kraju, može nam oduzeti i život.

Bog nas izlaže ovakvim gubicima kako bi nas potaknuo da se pouzdamo u Krista. Ili, drukčije rečeno, nevolju čini prigodom da svijetu ponudi Krista zato što to vrhunsko

⁵ C. S. Lewis: „The Weight of Glory“, u *The Weight of Glory and Other Addresses* (1949., pretisak, New York: Harper, 2009.), str. 26.

Kristovo veličanstvo, koje u potpunosti zadovoljava, još jasnije sjaji onda kada Krist održava našu radost usred patnje.

DAR OČAJAVANJA

Razmotrimo, na primjer, zašto je Bog doveo Pavla do točke u kojoj je strepio za svoj život:

„Jer ne bismo htjeli, braćo, držati vas u neznanju o našoj nevolji koja nas je snašla u Aziji: bijasmo prekomjerno – preko snage – opterećeni, te smo već strepili i za život. Ali sami u sebi primismo smrtnu osudu, da se ne bismo uzdali u sebe, nego u Boga koji uskrisuje mrtve.“
(2. Kor 1,8-9)

Pavao ne gleda na iskustvo očajavanja kao na nešto sotonsko ili slučajno. Ono ima svrhu. I Bog je onaj čija se svrha spominje: ovo opasno po život iskustvo dogodilo se „da se ne bismo uzdali u sebe, nego u Boga koji uskrisuje mrtve“ (1,9).

Ovo je poruka koronavirusa: Prestanite se pouzdavati u sebe i okrenite se Bogu. Vi ne možete ni *zaustaviti* smrt. A Bog može *uskrsnuti* mrtve. I naravno, to pouzdanje u Boga ne znači da kršćani postaju besposleni. Kršćani nikada nisu bili besposleni. To znači da je Bog temelj, način i cilj svakog našeg djelovanja. Kao što je Pavao rekao: „Potrudih se više od sviju – ali ne ja, nego milost Božja sa mnom“ (1. Kor 15,10).

Koronavirus nas poziva da u našim životima postavimo Boga kao najvažniju i prožimajuću stvarnost. Naši životi ovise o njemu više nego što ovise o disanju. A ponekad Bog oduzme naš dah kako bi nas privukao k sebi.

ZNAČENJE TRNJA

Ili, razmotrimo Božju svrhu kroz bolan trn u Pavlovu tijelu:

„A da se zbog obilja objava ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, glasnik Sotonin, da me bude da se ne uzoholim. Za ovo triput zamolih Gospodina, da taj odstupi od mene. I reče mi: 'Dosta ti je moja milost, jer sila se moja u slabosti usavršuje.' Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima, da se nastani u meni sila Kristova.“ (2. Kor 12,7-9)

Pavao je bio blagoslovljen velikim objavama. Bog je vidio opasnost od pojave ponosa. Sotona je vidio opasnost od istine i radosti. Bog upravlja Sotoninom strategijom tako da ono što Sotona misli da će uništiti Pavlovo svjedočanstvo, zapravo služi Pavlu da postigne poniznost i radost. Pavao dobiva trn u tijelu – „glasnika Sotonina“. I Božjega glasnika! Mi ne znamo što je taj trn. Međutim, znamo da je trnje bolno. I znamo da je Pavao molio triput da bi mu ga Krist oduzeo.

No, Krist to nije htio učiniti. Imao je svrhu za tu bol. Ona glasi: „Sila se moja u slabosti usavršuje“ (12,9). Njego-

va svrha bila je da, kroz Pavlovu nepokolebljivu vjeru i radost, Krist zasja kao nešto vrjednije od zdravlja. Što je Pavao odgovorio na ovu svrhu? „*Najradije* ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima“ (12,9).

Najradije! Kako je to moguće? Zašto je Pavao spreman radosno prigrлити svoj trn? Zato što je njegov najviši cilj u životu da se Krist uzvisi kroz njegovo tijelo, bilo životom, bilo smrću (Fil 1,20). Želi vidjeti ljepotu Kristovu, želi cijeniti Krista kao svoje najveće blago, očitovati Krista svijetu kao onoga tko je bolji od zdravlja i života – to je bila Pavlova radost. Ovako završava prekrasna pjesma pod naslovom „Trn“ (*The Thorn*), koju je napisala Martha Snell Nicholson (1898. – 1953.):

Naučila sam da on nikada ne daje trn bez dodatne
milosti,

On koristi trn kako bi njime odgrnuo veo koji sakriva
Njegovo lice.

U GUBITKU – DOBITAK

Pavao dijelom prihvaća gubitak i zato što u gubitku dobiva više Krista:

„Štoviše, i sve smatram da je gubitak zbog onog najvećeg – spoznaje Krista Isusa, Gospodina mojega, radi kojega sve izgubih i smatram da je smeće, da Krista zadobijem.“ (Fil 3,8)

To znači pokajati se: iskusiti promjenu srca i uma tako da cijenimo Boga u Kristu više od života. „Jer je tvoje milosrđe *bolje od života*, moje će te usne slaviti“ (Ps 63,3). Ovo je bila Pavlova vjera. Ona je vrijedila i u životu i u smrti. U životu zato što je Krist slatkoća svakoga užitka, i bolji je od svih užitaka zajedno. A u smrti zato što „pred licem [Božjim] punina je radosti, s desne [njegove] blaženstva su vječna“ (Ps 16,11).

Pandemija koronavirusa iskustvo je gubitka: od najmanjih gubitaka luksuza do najvećeg gubitka života. A ako znamo tajnu Pavlove radosti, onda možemo iskusiti gubitak kao dobitak. Ovo Bog poručuje svijetu. Pokajte se i poravnajte svoj život s beskonačnom vrijednošću Isusa Krista.

10. POGLAVLJE

ČINITI DOBRA DJELA U OPASNOSTI

PETI ODGOVOR

Koronavirus je Božji poziv svome narodu da nadvlada samosažaljenje i strah, te da u hrabroj radosti čini dobra djela ljubavi koja proslavljaju Boga.

Isus je poučavao svoje sljedbenike: „Neka vaše svjetlo tako zasja pred ljudima da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašega koji je na nebesima“ (Mt 5,16). Često se previđa da biti sol zemlje i svjetlost svijeta na ovaj način znači biti slaniji i svjetliji jer bi dobra djela trebalo činiti čak i usred patnje.

SJAJ U TAMI OPASNOSTI

Isus je maloprije rekao: „Blaženi bili kad vas zbog mene izvrijeđaju i prognaju, te lažući izreknu svaku opaku riječ

protiv vas! Radujte se i kličite, jer velika je na nebesima plaća vaša!“ (Mt 5,11-12) A zatim bez pauze nastavlja: „Vi ste sol zemlji... Vi ste svjetlo svijetu“ (Mt 5,13-16).

Nisu dobra djela sama po sebi ono što kršćanstvu daje taj okus i sjaj. Nego, to su dobra djela koja se čine unatoč opasnosti. Mnogi nekršćani čine dobra djela. Međutim, ljudi rijetko daju slavu Bogu zbog njih.

Istina, opasnost u Mateju 5 bilo je progonoštvo a ne bolest. No, načelo i dalje stoji. Djela ljubavi u kontekstu opasnosti, bilo bolesti bilo progona, jasnije ukazuju na činjenicu da ta djela podupire nada u Boga. Na primjer, Isus kaže:

„Nego kad priređuješ gozbu, zovi siromašne, kljaste, hrome, slijepe. I blažen ćeš biti jer ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se naime o uskrsnuću pravednih.“
(Lk 14,13-14)

Nada u Boga koja nadilazi smrt („uzvratit će ti se o uskrsnuću“) održava i osposobljava dobra djela koja nemaju puno izgleda da ćemo primiti nagradu u ovom životu. Isto vrijedi za dobra djela koja nas dovode u opasnost, posebno u smrtnu opasnost.

KAKO JE PETAR PRIMIJENIO ISUSOVO UČENJE

Apostol Petar, više od bilo kojeg pisca Novoga zavjeta, nastavlja Isusovo izričito učenje o dobrim djelima:

„Življenje vaše među poganima neka bude dobro, da u onome u čemu vas ogovaraju kao zločince, pošto promotre vaša dobra djela, proslave Boga u dan pohode-nja.“ (1. Pt 2,12)

Petar također govori o dobrim djelima u situacijama kada se suočavamo s opasnosti. Kaže: „Zato neka i oni koji po volji Božjoj trpe, u činidbi dobra povjere duše svoje Njemu kao vjernomu Stvoritelju“ (1. Pt 4,19). Dru-gim riječima, neka vas mogućnost, ili stvarnost, patnje ne zaustavi u vršenju dobrih djela.

KRIST JE UMRO KAKO BI STVORIO DOBRA DJELA U OPASNOSTI

Petar povezuje ovu novu vrstu života s Isusovom smrću za naše grijeh: „[Krist] u tijelu svojemu grijeha naše sâm ponese na drvo da, umrijevši grijesima, *pravednosti poživimo*“ (1. Pt 2,24). Zbog Krista, kršćani usmrćuju gri-jeh i sebe predaju dobrim djelima pravednosti.

Pavao na jednak način povezuje Isusovu smrt i rev-nost kršćanâ u dobrim djelima: „[Krist] sebe dade za nas da nas otkupi od svakoga bezakonja i očisti sebi puk iza-bran, *revan u dobrim djelima*“ (Tit 2,14).

Pavao također jasno daje do znanja da su ova dobra djela usmjerena i kršćanima i nekršćanima. „Zato dakle dok imamo vremena, činimo dobro *svima*, a poglavito

onima koji su domaći u vjeri“ (Gal 6,10). „Gledajte da tko komu zlim za zlo ne uzvrati, nego uvijek težite za dobrim, i jedni prema drugima i prema svima“ (1. Sol 5,15).

KRIST JE UZVISIO LJUBAZNOST U OPASNOSTI

Božji krajnji cilj za njegov narod jest da uzvisimo njegovo veličanstvo i uveličamo vrijednost njegova Sina, Isusa Krista. „Dakle, bilo da jedete, bilo da pijete, bilo da što drugo činite – sve činite na slavu Božju“ (1. Kor 10,31). „Prema mom očekivanju i nadi... Krist [se treba] uzveličati u tijelu mojemu, bilo životom ili smrću“ (Fil 1,20). Bog uveličan u svemu. Krist uveličan u životu i smrti. Ovo je velik, bogomdani cilj ljudskoga života.

Dakle, jedna od svrha koje Bog ima u koronavirusu jest da njegov narod usmrti u sebi samosažaljenje i strah, te da se, suočen opasnostima, preda vršenju dobrih djela. Kršćani su skloniji izaći ususret potrebama, a ne komforu. Ususret ljubavi, a ne sigurnosti. Takav je naš Spasitelj. Za to je on umro.

PRIMJER RANE CRKVE

Rodney Stark u svojoj knjizi *The Triumph of Christianity* ističe da u prvim stoljećima kršćanske crkve, „stvarno revolucionarno načelo bilo je da se kršćanska ljubav i

milosrđe moraju protezati izvan granica obitelji, pa čak i vjere, prema svima koji su u potrebi“.⁶

Dva velika vala kuge pogodila su Rimsko carstvo 165. i 251. godine. Izvan kršćanske crkve, nije postojao ni kulturni ni vjerski temelj za iskazivanje milosrđa i požrtvornosti. „Nije postojalo vjerovanje da je bogovima stalo do onoga što se događa s ljudima.“⁷ Štoviše, „milosrđe se smatralo karakternim nedostatkom, a sažaljenje patološkom emocijom; s obzirom na to da milosrđe uključuje davanje *nezasluzene* pomoći ili olakšanja, protivni se pravdi“.⁸ I tako, dok je trećina Carstva umirala od bolesti, liječnici su bježali u svoje ladanjske vile. Ljude sa simptomima izbacivali bi iz kuća. Svećenici su napuštali hramove. No, Stark opaža: „Kršćani su tvrdili da imaju odgovore i, što je još važnije, poduzimali su odgovarajuće mjere.“⁹

Odgovori uključuju oprostjenje grijeha po Kristu i nadu u vječni život i nakon smrti. Bila je to dragocjena poruka u vrijeme medicinske bespomoćnosti i krajnjeg beznađa.

A što se tiče *mjera*, veliki broj kršćana brinuo se za bolesne i umiruće. Pred kraj drugog vala kuge, biskup

6 Rodney Stark: *The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World's Largest Religion* (New York: Harper, 2011.), str. 113.

7 Ibid., str. 115.

8 Ibid., str. 112.

9 Ibid., str. 116.

Dionizije Aleksandrijski napisao je pismo u kojem je veličao članove svoje crkve:

„Većina naše braće pokazala je neograničenu ljubav i vjernost, ne štedeći sebe i misleći samo na druge. Ne obazirući se na opasnost, brinuli su se za bolesne, vodili brigu o svim njihovim potrebama, služili im u Kristu te zajedno s njima otišli s ovoga svijeta u sretnom miru.“¹⁰

UŠUTKAVANJE NEZNANJA CAREVA

Ova briga za bolesne i siromašne, protivna kulturi i uzdržavana uz Kristovu pomoć, s vremenom je zadobilo mnoge ljude da napuste poganstvo koje ih je okruživalo. Dva stoljeća kasnije, kada je rimski car Julijan (332.– 363.) želio udahnuti nov život staroj rimskoj religiji, gledao je na kršćanstvo kao na sve veću prijetnju. Frustriran, napisao je rimskom velikom svećeniku Galacije:

„Ateizam [tj. kršćanska vjera] posebno se širi kroz služenje strancima u ljubavi i kroz njihovu brigu za to da se mrtvi sahrane. Skandalozno je to da ne postoji nijedan Židov koji bi bio prosjak i da bezbožni Galilejci [tj. kršćani] ne brinu samo za svoju sirotinju, nego i za našu, dok naši ljudi uzalud čekaju pomoć koju bismo im mi trebali pružiti.“¹¹

¹⁰ Ibid., str. 117.

¹¹ Stephen Neill: *A History of Christian Missions*, 2. izdanje (New York: Penguin, 1986.), str. 37-38.

OLAKŠAVANJE PATNJE KOJU JE POSLAO BOG

Nema proturječja u tome da koronavirus smatramo Božjim djelom i poziva kršćanima da riskiraju kako bi ublažili patnju koju on izaziva. Još od vremena kada je Bog podložio svijet grijehu i bijedi, odredio je da njegov narod radi na spašavanju onih koji propadaju, unatoč tome što je upravo on odredio da svijet zadesi smrtni sud. Bog sâm došao je na svijet u Isusu Kristu kako bi spasio ljude od svoga vlastitog suda (Rim 5,9). To je značenje Kristova križa.

Dakle, dobra djela Božjega naroda uključivat će molitve za ozdravljenje bolesnih, molitve da Bog povuče svoju ruku i zaustavi pandemiju, te da osigura lijek. Molimo za suzbijanje koronavirusa i djelujemo kako bismo olakšali patnju, kao što je i Abraham Lincoln molio za okončanje američkog građanskog rata i radio na njegovu okončanju, iako ga je smatrao Božjim sudom:

„Duboko se nadam i gorljivo molim da ova velika pošast rata brzo prođe. Međutim, ako Bog želi da se nastavi sve dok se ne utopi sve blago nagomilano kroz dvjesto pedeset godina neplaćenog rada robova i dok se svaka kap krvi izvučena bičem ne plati drugom krvlju izvučenom mačem, kako je rečeno prije tri tisuće godina, tako i dalje moramo reći da su 'sudovi Gospodnji uvijek istiniti i pravedni'.“

Bog ima svoj posao, a velik dio radi u tajnosti. Mi imamo svoga posla. Ako mu vjerujemo i ako smo poslušni njegovoj riječi, učinit će da njegova suverenost i naše služenje postignu njegove mudre i dobre naume.

11. POGLAVLJE

POPUŠTANJE KORIJENA KAKO BISMO DOSEGLI NARODE

ŠESTI ODGOVOR

Kroz koronavirus, Bog popušta korijene kršćana širom svijeta koji su se skrasili, kako bi ih oslobodio za nešto novo i radikalno, te ih s Kristovim evanđeljem poslao k još nedosegnutim narodima svijeta.

Povezati koronavirus i misiju možda izgleda kao čudna ideja, jer koronavirus kratkoročno zatvara putovanja, migracije i napredak misionara. Međutim, ne razmišljam kratkoročno. Bog je koristio patnju i povijesna previranja kako bi crkvu doveo do mjestâ do kojih je trebala doći. Mišljenja sam da će on to opet učiniti, kao dio dugoročnog učinka koronavirusa.

PROGONI KAO MISIJSKA STRATEGIJA

Promotrimo kao primjer kako je Bog iselio svoj narod iz Jeruzalema, u misiju, u Judeju i Samariju. Isus je dao upu-

te svojim učenicima da prenesu evanđelje cijelome svijetu, uključujući Jeruzalem, cijelu Judeju, Samariju, „sve do na-kraj zemlje“ (Dj 1,8). Kada dođemo do Djela 8, čini se da je misija bila zapela u Jeruzalemu.

Što se trebalo dogoditi da se crkva potakne na misiju? Bila je potrebna Stjepanova smrt i progonstvo koje je na-stupilo nakon nje. Čim su Stjepana mučenički pogubili (Dj 7,60), izbilo je progonstvo:

„A u onaj dan nastaje veliko progonstvo crkve u Jeruzale-mu i svi se, osim apostolā, raspršiše po krajevima judej-skim i samarijskim... Oni dakle što su se raspršili pro-đoše evanđeljem navješćujući Riječ.“ (Dj 8,1-4)

Na ovaj način, Bog je pokrenuo svoj narod – mučeniš-tvom i progonstvom. Na kraju su i Judeja i Samarija čuli evanđelje. Božji putevi nisu naši putevi. No, njegova mi-sija je sigurna. Isus je tako rekao. A njegova riječ ne može zakazati. „Sagradit ću crkvu svoju i dveri Podzem-lja neće je nadvladati“ (Mt 16,18). „*Propovijedat će se ovo evanđelje o kraljevstvu po svemu svijetu za svjedočans-tvo svim narodima*“ (Mt 24,14). Nije rekao da će se „*moći propovijedati*“. Nego, sigurno „*će se propovijedati*“.

PREPREKE KAO STRATEŠKI NAPREDAK

Možda mislimo da je pojava koronavirusa prepreka za misiju u svijetu. Međutim, sumnjam u to. Božji putevi

često uključuju prividne prepreke koje onda uzrokuju veliki napredak.

Dana 9. siječnja 1985. godine, bugarski pastor Hristo Kulichev bio je uhićen i bačen u zatvor. Njegov zločin bio je taj što je propovijedao u svojoj crkvi iako je država za pastora postavila nekoga drugog čovjeka, kojega zajednica nije odabrala. Njegovo suđenje bila je pravosudna farsa. Osudili su ga na osam mjeseci zatvora. Tijekom boravka u zatvoru, naviještao je Krista na svaki dostupan mu način.

Kada je izašao, napisao je: „I zatvorenici i čuvari postavljali su mnogo pitanja, pa je ispalo da smo imali mnogo plodonosniju službu od one kakvu smo mogli očekivati u crkvi. Bolje smo služili Bogu time što smo bili u zatvoru, nego na slobodi.“¹²

Ovo je često Božji način. Globalni opseg i ozbiljnost koronavirusa preveliki su, da bi ih Bog propustio. Naprotiv, poslužiti će njegovoj nepobjedivu globalnom nauku evangelizacije svijeta. Krist nije uzalud prolio svoju krv. Štoviše, u Otkrivenju 5,9 piše da je tom krvlju „otkupio [ljude] za Boga iz svakog plemena i jezika i puka i naroda“. On će dobiti nagradu za svoju patnju. A čak će i pandemija poslužiti izvršenju Velikoga poslanja.

12 Herbert Schlossberg: *Called to Suffer, Called to Triumph* (Portland, OR: Multnomah, 1990.), str. 230.

ZAKLJUČNA MOLITVA

Oče,

zahvaljujući tvojoj milosti, u našim najboljim trenucima ne spavamo u Getsemanskom vrtu. Budni smo i slušamo molitvu tvoga Sina. U dubini svoga bića, on zna da mora trpjeti. No, u svojoj savršenoj ljudskosti, vapi: „Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša.“

Na isti način, duboko u sebi osjećamo da je ova pandemija u tvojoj mudrosti određena za dobre i nužne naume. I mi moramo trpjeti. Tvoj Sin bio je nevin. Mi nismo. No, ipak s njime u našoj nesavršenoj ljudskosti i mi vapimo: „Ako je moguće, neka nas mimoide ova čaša.“ Gospodine, učini brzo ovo bolno, pravedno i milosrdno djelo koje si odlučio učiniti. Nemoj duljiti sa sudom. Nemoj odgađati iskazivanje svoga suosjećanja. Sjeti se siromašnih, Gospodine, prema svome milosrđu. Ne zaboravi vapaj pogođenih. Podari oporavak. Podari lijek. Izbavi nas, tvoja siromašna i bespomoćna stvorenja, iz ovih boli, molimo te.

Gospodine, neka ne propadnu naša patnja i bol. Pročisti svoj narod od beskorisne zaokupljenosti besplodnim materijalizmom i zabavom lišenom Krista. Neka našim ustima ne prija Sotonin mamac. Išćupaj iz nas korijenje i ostatke ponosa, mržnje i nepravednih puteva. Podari nam sposobnost da prezremo naše vlastito ponižavanje tvoje slave. Otvori oči naših srdaca da vidimo i uživamo u Kristovoj ljepoti. Prikloni naša srca tvojoj Riječi, tvome Sinu i tvojim putevima. Ispuni nas suosjećajnom hrabrošću. I neka se proslavi tvoje ime kroz načine na koji tvoj narod služi.

Ispruži svoju ruku na veliko probuđenje u korist ovoga svijeta koji ide u propast. Neka se za ovaj naraštaj ne primjenjuju strašne riječi iz Otkrivenja: „A ipak se nisu pokajali.“ Kao što si udario tijela, tako udari i usnule duše. Sprejечи da ostanu spavati u tami ponosa i nevjere. U svom velikom milosrđu, reci ovim kostima: „Oživite!“ I dovedi srca i živote milijuna ljudi u sklad s beskonačnom vrijednošću Isusa Krista.

U Isusovo ime, amen.

INDEKS BIBLIJSKIH CITATA

Postanak

1,31.....	54
3,1-19.....	53
50,20.....	42

Izlazak

4,11.....	37, 37
8,1-15.....	36
8,16-19.....	36
8,20-32.....	36
10,1-20.....	36
16,6-8.....	36

Ponovljeni zakon

32,39.....	38
------------	----

Jošua

10,12-13.....	37
---------------	----

Ruta

1,20-21.....	33
--------------	----

1. Samuelova

2,2.....	31
----------	----

2. Samuelova

22,31.....	20
------------	----

Job

1,1.....	59
1,12.....	41, 56
1,21.....	37
1,22.....	37
2,6.....	56
12,13.....	40
36,32.....	36
42,2.....	36

Psalmi

16,11.....	75
19,1.....	23
19,9.....	19
19,10.....	20

INDEKS BIBLIJSKIH CITATA

31,19.....	30
33,10.....	37
33,11.....	20
34,8.....	23
34,18-19.....	24
40,5.....	49
63,3.....	75
94,19.....	24
105,16.....	37
119,89.....	24
119,103.....	23
119,152.....	19
119,160.....	24
135,6.....	36
147,5.....	19, 40
147,8.....	37
147,16.....	36

Izreke

3,5.....	47
21,1.....	37
28,26.....	47
30,5.....	24

Izaija

2,22.....	48
8,12-13.....	26
28,29.....	19
46,9-10.....	35

Jeremija

1,12.....	35
15,16.....	20

Tužaljke

3,32-33.....	34
--------------	----

Daniel

2,21.....	37
4,35.....	36

Jona

2,10.....	36
4,6.....	37
4,7.....	36

Matej

4,23.....	37
5.....	78
5,11-12.....	78
5,13-16.....	78
5,16.....	77
7,24.....	19
8,15.....	37
10,29-31.....	42
10,29.....	37
10,37.....	70
13,13.....	21
15,14.....	21

INDEKS BIBLIJSKIH CITATA

16,18.....	86
22,37.....	70
24,7.....	64
24,8.....	64
24,14.....	86
24,44.....	65
25,31-32.....	63

Marko

1,11.....	27
7,37.....	37
9,7.....	27
13,33-37.....	65

Luka

5,24-25.....	37
8,25.....	36
12,56-57.....	51
13,1-5.....	67
13,3.....	69
13,5.....	69
13,16.....	56
14,13-14.....	78
18,42.....	37
21,34.....	64
22,31.....	41, 56

Ivan

1,14.....	23
-----------	----

5,24.....	61
6,68.....	20
8,44.....	56
10,35.....	19, 24
12,31.....	56
14,31.....	27

Djela

1,8.....	86
1,11.....	63
4,27-28.....	37
5,19.....	37
7,60.....	86
8.....	86
8,1-4.....	86
10,38.....	56
12,23.....	60
17,25.....	29

Rimljanima

1,18.....	61
1,19.....	22
1,21.....	22
1,22-23.....	70
1,23.....	31
1,27.....	60
3,23.....	31
4,20.....	30
5,3-5.....	50

INDEKS BIBLIJSKIH CITATA

5,9.....	83
5,12.....	53
5,16.....	54
8,1.....	55 , 61
8,20-22.....	54
8,20.....	54
8,21-23.....	64
8,21.....	55
8,22.....	64
8,23.....	55
8,28-30.....	43
8,32.....	40
8,35-37.....	41
8,38-39.....	41
11,33.....	40 , 49

1. Korinćanima

10,31.....	80
15,10.....	72
15,55.....	56

2. Korinćanima

1,8-9.....	72
4,4.....	22 , 56
6,10.....	20 , 33
12,7-9.....	73
12,7.....	41 , 56
12,9.....	73 , 74
12,15.....	16

Galaćanima

6,10.....	80
-----------	----

Efežanima

1,5.....	55
1,7.....	55
1,8-9.....	48
1,11.....	36 , 47
1,18.....	55
2,2.....	56
2,3.....	31
2,4-5.....	37
3,4.....	48
3,10.....	40

Filipljanima

1,20.....	74 , 80
1,21.....	56
1,23.....	56
3,8.....	74
3,21.....	64

Kološanima

1,13.....	27
-----------	----

1. Solunjanima

5,4-10.....	65
5,9-10.....	13
5,9.....	55

INDEKS BIBLIJSKIH CITATA

5,15..... 80

5,21..... 51

2. Timoteju

2,13..... 28

3,16..... 24

Titu

2,14..... 79

Hebrejima

12,6..... 61

Jakovljeva

4,13-15..... 17, 37

4,15..... 38

1. Petrova

1,24-25..... 19

2,12..... 79

2,24..... 79

4,17-18..... 60

4,19..... 79

2. Petrova

1,21..... 24

1. Ivanova

4,1..... 51

Otkrivenje

5,9..... 87

21,4..... 55

Svatko želi biti sretan. Naša *web*-stranica je stvorena i satkana za sreću. Naša je želja da ljudi diljem svijeta razumiju i prigrle istinu da se Bog *najviše proslavlja u nama kad smo mi najviše zadovoljni u njemu*. Sabrali smo govore i pisane radove Johna Pipera iz proteklih trideset godina, uključujući prijevode istih na više od četrdeset jezika. Također, nudimo svakodnevne prijenose novih materijala u pisanom, zvučnom i video obliku, koji vam mogu pomoći da pronađete istinu, smisao i zadovoljstvo kojima nema kraja. Sve to dostupno vam je besplatno, zahvaljujući darežljivosti ljudi koji su bili blagoslovljeni ovom službom.

Ako trebate još izvora u potrazi za pravom srećom, ili želite saznati više o našem djelu u službi „Desiring God“, pozivamo vas da nas posjetite na desiringGod.org.

desiringGod.org

“Ovo je vrijeme kada se osjeća kako je krhka građa ovoga svijeta. Naizgled čvrsti temelji tresu se. Trebamo sebi postaviti pitanje: *Imamo li Stijenu pod našim nogama? Stijenu koja se nikada neće potresti?*”

JOHN PIPER

Dana 11. siječnja 2020. novi koronavirus (COVID-19) uzeo je svoju prvu žrtvu u kineskoj provinciji Wuhan. Dana 11. ožujka 2020. Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) proglasila je globalnu pandemiju. Usred ovog straha i nesigurnosti, prirodno je pitati se što to Bog čini.

U knjizi *Koronavirus i Krist* John Piper poziva čitatelje širom svijeta da stanu na čvrstu Stijenu, koja je Isus Krist. U Kristu našu dušu može uzdržavati suvereni Bog koji određuje, upravlja i vlada nad svim stvarima kako bi postigao svoje mudre i dobre naume s onima koji se pouzdaju u njega. Što Bog čini kroz koronavirus? Piper nudi šest biblijskih odgovora na ovo pitanje, pokazujući nam da Bog djeluje u ovom trenutku povijesti.

JOHN PIPER je osnivač i glavni učitelj službe desiringGod.org te predsjednik škole Bethlehem College & Seminary. Trideset i tri godine služio je kao glavni pastor crkve Bethlehem Baptist Church u Minneapolisu u Minnesoti. Autor je više od pedeset knjiga, uključujući naslove *Desiring God*, *Don't Waste Your Life* i *Reading the Bible Supernaturally*.

ISBN 978-953-177-096-5

IZVORI

EUROLIBER

TGC
THE GOSPEL COALITION
SOUTHEAST EUROPE